

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 26510 -74000 ΦΑΞ: 26510 -79286

Διαβάζεται από 2.000 Ζαγορίσιους στην Ελλάδα και σ' όλον τον κόσμο

ΕΤΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 388
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2010

ΚΩΔΙΚΟΣ 2571

Με το χαμόγελο στα χείλη

1940-2010. Συμπληρώνονται φέτος 70 χρόνια από τότε. Οι μνήμες όλων μας με ιλιγγιώδη ταχύτητα επιστρέφουν στο παρελθόν, τότε που εμείς οι παλιότεροι στις πρώτες μέρες του πολέμου -28 του Οκτώβρη 1940- ζήσαμε τα ηρωικά εκείνα γεγονότα των πολεμιστών μας στην **έπαλξη της Γκραμπάλας**, που με μία εκπληκτική ενότητα και απaráμιλλο σθένος, ύψωσαν το Έθνος μας στις ψηλότερες κορφές του μεγαλείου και της δόξας.

Η αναπόληση της εποποιίας του '40 είναι εστία στερεάς πίστης στο ακατάλυτο των εθνικών ιδανικών, είναι πηγή των ηθικών δυνάμεων θάρρους, αυτοπεποίθησης και αυταπάρνησης, που τόσο εκπληκτικά ανέπτυξαν οι άνδρες εκείνοι.

Μνήμη ιστορική μας υποχρεώνει να εκδηλώνουμε σε κάθε Εθνική επέτειο την ευγνωμοσύνη μας προς τους μαχητές εκείνους, που εξαγόρασαν με τη ζωή τους την ελευθερία της πατρίδας μας. Ένα αφιέρωμα στη μνήμη τους ας είναι σήμερα η μαρτυρία για την ηρωική θυσία ενός μαχητή της Γκραμπάλας γραμμένο από το συμπολεμιστή του Ανέστη Κυριαζόπουλο.

«Δεν καλοθυμάμαι, πάνε τόσα χρόνια από τότε. Ανήκα στην πυροβολαρχία της Γκραμπάλας. Φάτσα πλάι μας, βρίσκονταν το ηρωικό Καλπάκι. Αποστολή μας ήταν να καθαρίζουμε το σταυροδρόμι, ώστε να μη φθάνουν καθόλου, ή να φθάνουν ελάχιστοι Ιταλοί στις θέσεις μας στο Καλπάκι, όταν έκαναν εκείνες τις τρελές εφόδους τους. Κι' αληθινά τα καταφέραμε ώστε οι Ιταλοί σταμάτησαν τις εφόδους τους στο Καλπάκι και στράφηκαν στη Γκραμπάλα. Όλο το πυροβολικό τους και η αεροπορία τους, μας είχαν βάλει στόχο. Δάσος η Γκραμπάλα όταν εγκατασταθήκαμε εκεί και είχε μεταβληθεί σε χέρσο λόφο.

ΤΑΣΣΟΥ: η Αλβανία (Ευλογημένη - Από λίκνυρα της καταχής)

Αλλ' εμείς είχαμε εκπαιδευτεί για κάτι τέτοιο. Μόλις άρχιζε το πανηγύρι, κρυβόμαστε. Μόλις τελειώνει, βγαίναμε κι' αρχίζαμε εμείς. Είχαν αρχίσει να πιάνουν τα κρύα.

Το Καλπάκι όμως έμενε ανέπαφο. Κι' ήταν το κλειδί της περιοχής. Αλλά όσο κρατούσε η Γκραμπάλα οι Ιταλοί δεν μπορούσαν να προχωρήσουν. Μια νύχτα όμως μας έπιασαν στον ύπνο. Έριχνε μανιασμένη βροχή και τ' αστροπελέκια χαλούσαν τον κόσμο. Εκείνη την ώρα διάλεξαν οι Ιταλοί να μας τη φέρουν. Πήραμε τον κατήφορο και ανασυνταχθήκαμε. Η Γκραμπάλα είχε πατηθεί.

Το Καλπάκι κινδύνευε. Ένας επιλοχίας μας σύνταξε. «Ντροπή και ντροπή μου» φώναξε. «Τι θα πούμε στους πατριώτες μας πέρα το

πρώι που θα τους χτυπούν οι Ιταλοί από δύο πλευρές»; «Ένα μας μένει να κάνουμε. Να πάρουμε πίσω τη Γκραμπάλα, και να την πάρουμε τώρα».

Βγήκε μπροστά. Σκαρφαλώσαμε στο λόφο σαν κατσίκια. Χυθήκαμε πάνω στους Ιταλούς με την κραυγή «αέρα» να σκεπάζει το θόρυβο των αστραποβροντών. Μέσα σε λίγη ώρα είχαμε χάσει και ξανακερδίσει τη Γκραμπάλα.

Νοιώθαμε τόσο υπερήφανοι όταν ακούγαμε τις ζητωκραυγές των αγουροξυπνημένων συναδέλφων μας από το Καλπάκι, που πανηγύριζαν την επιτυχία της αντεπίθεσής μας.

Όμως ο επιλοχίας μας έλειπε. Μια σφαίρα είχε τρυπήσει το μέτωπό του. Το πρώι τον βρήκαμε με το όπλο στα ... χέρια έμοιαζε να χαμογελάει....».

Έτσι κρατήθηκε η Γκραμπάλα με τέτοιες πράξεις αυτοθυσίας, που άγγιζαν την κορυφή του μεγαλείου! Μέσα στη φωτιά της μάχης δεν λογάριζε τη ζωή του αλλά τη σωτηρία των συμπολεμιστών του και της πατρίδας. Άλλοι είκοσι ακόμα συμμαχητές του άφησαν τα κορμιά τους στις αιματοβαμμένες ράχες της Γκραμπάλας τις πρώτες μέρες του πολέμου του '40.

«Κάτω από τα πέντε κέδρα
χωρίς άλλα κεριά
κοίτεται στην τσουρουφλιασμένη χαλίνη
Αδειο το κράνος, λασπωμένο το αίμα,
στο πλάι το μισοτελειωμένο μπράτσο
Κι ανάμεσ' απ' τα φρύδια-
Μικρό πικρό πηγάδι, δαχτυλιά της μοίρας
Μικρό πικρό πηγάδι κόκκινο μαύρο
πηγάδι όπου κρυώνει η θύμηση!»

(Απόσπασμα από το επικό ποίημα: **Άσμα ηρωικό και πένθιμο για το χαμένο ανθυπολοχαγό της Αλβανίας**) Οδυσσέα Ελύτη.

Επιμέλεια: Σάββα Θεοδώρου

Ανακοίνωση

— Την **Κυριακή 31 Οκτωβρίου 2010** υπό την αιγίδα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων θα γίνει στις 11 η ώρα, όπως κάθε χρόνο, η επιμνημόσυνη δέηση στον **Τύμβο της Γκραμπάλας**.

Καθήκον όλων η συμμετοχή μας στην εκδήλωση σαν ελάχιστο φόρο τιμής στα παλληκάρια, που εκεί έστησαν Κάστρο άπαρτο με τα κορμιά τους.

H.I.E.Z.

Ο ετήσιος χρόνος έχει ένα χρονικό κυκλογύρισμα με αφετηρία, διαδρομή και τέρμα. Αυτό το προσδιορίζουν οι τέσσερις εποχές του, με τους δώδεκα μήνες τους. Τούτο είναι αποτέλεσμα της θέσης του Πλανήτη μας προς τον ήλιο. Έτσι, κάθε χρονική στιγμή ή περίοδος έχει δικό της προσδιορισμό και διαμορφώνονται δικά της γνωρίσματα, αντιληπτά, αφού οι άνθρωποι κινούνται, στη ζωή τους, παράλληλα με το χρονικό αυτό ταξίδι.

Αυτό το φαινόμενο γέννησης ή έναρξης, εξέλιξης (πορείας) και τερματισμού (φθοράς) συναπαντάται όχι μόνο στον ετήσιο χρόνο, αλλά στην ίδια τη Φύση, κάθε μορφής και στη ζωή των ανθρώπων, τη δική μας ζωή.

Με την έναρξη του καινούριου χρόνου σχετίζεται η παρουσία του ανθρώπου στη ζωή, η γέννησή του και εξελικτικά με το χρόνο, ακολουθεί η Νεότητά του, η περαιτέρω ανάπτυξη του, η δημιουργική του φάση, για να έλθει η παράκαμψη της ζωής με το Γήρας, που τερματίζει στο θάνατο.

Στο φύλλο του «Ζαγοριού μας» το Σεπτέμβριο... φλυαρίσαμε αρκετά για τα γνωρίσματα του Φθινοπώρου. Μια «αντανάκλασή» του, στην ανθρώπινη ζωή, είναι η λεγόμενη «**Τρίτη Ηλικία ή Γερατειά**». Ο συνειρμός αυτός, ερέθισε τον μήνα Οκτώβριο να μου υπαγορεύσει το θέμα για το κείμενό μου στο Οκτωβριανό φύλλο του «Ζαγοριού μας». Με το έμπα του, την πρώτη του μήνα, μου υπενθύμισε την καθιερωμένη «**Παγκόσμια γιορτή των Ηλικιωμένων ή Τρίτης Ηλικίας**».

Ευκαιρία να προσεγγίσουμε το θέμα, που είναι ορατό, νομοτελιακό στη ζωή μας και κάποτε βιώσιμο για τους ... μακροημερευόντες. Η χρονική διάρκεια των γερατειών ποικίλει. Ανάλογα με παλιότερες εποχές, λόγω τρόπου ζωής και κοσμοαστικών εργασιών, σε σχέση με την εποχή μας που υπάρχουν πολλοί ευεργετικοί παράγοντες που στηρίζουν και επαυξάνουν την ηλικιακή μας βιωσιμότητα. Θεωρούμε ότι η Τρίτη Ηλικία αρχίζει στο 60-70 και εκείθεν ξεκινάει μέχρι 80, 90 και κάποιοι -ελάχιστα- να υπερηφανίζονται το τελευταίο «εμπόδιο» της αγωνιστικής ζωής, του Αιώνα.

Γι' αυτό, όμως, πρέπει να υπάρχει και η ίδια η θέληση και φροντίδα του ανθρώπου. Δεν επιτυγχάνουμε κάτι, αν πρώτα δεν τον επιθυμούμε και στη συνέχεια δεν εργαζόμαστε για την πραγμάτωσή του.

Χαρακτηριστικά, ο αρχαίος Έλληνας Γαλήνης, πατέρας της Ιατρικής, είπε: «**Κωλύσαι μιν το γήρας αδύνατον, επισχέιν δε το**

Χρονογράφημα

Φθινοπωρινά «Αντανάκλαστικά»: Το Γήρας!

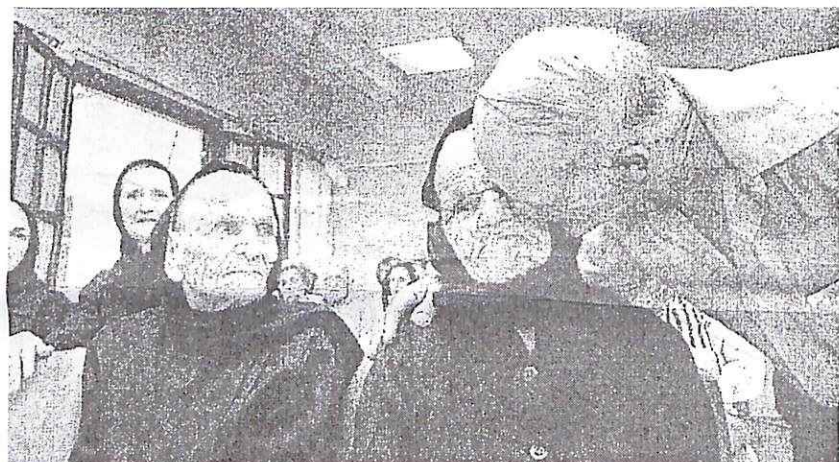
Σταύρου Συκιώτη

τάχος αυτού δυνατόν». Δηλαδή δεν μπορούμε να εμποδίσουμε τα γερατειά να έρθουν (είναι νομοτέλεια της ζωής μας), μπορούμε όμως να παρεμποδίσουμε την ταχύτητά του να έρθουν (φυσικά, με την υγιεινή μας συμπεριφορά και τον τρόπο ζωής μας).

Αναμφίβολα, τα Γερατειά που είναι η τελευταία φάση της ζωής μας, είναι ένα πολύπλευρο και ενδιαφέρον φαινόμενο. Συναπαντώνται σ' αυτό ποικίλες αντιθέσεις που χαρακτηρίζουν θετικά ή αρνητικά τον κάθε ηλικιωμένο.

«**Δεινόν το γήρας**» είπε ο Ευριπίδης, πλην, η λαϊκή παροιμία διακηρύσσει: «**Να πουλάς χρυσάφι ν' αγοράζεις γέρο**». Φυσικά, ανάμεσα σε αυτά τα δυο ακραία σημεία ξετυλίγεται η πραγματικότητα. Πρωταρχική προϋπόθεση για «Καλά Γερατειά» είναι η ψυχοπνευματική και σωματική υγεία του ηλικιωμένου. Με εξασφαλισμένη αυτήν την προϋπόθεση, παίρνουν θέση και προβολή οι χάρες της τρίτης ηλικίας που τις χαρακτηρίζουν η εμπειρία, η σοφία μιας μακράς ζωής, η ωριμότητα μιας πολύπλευ-

ρης δημιουργικότητας.

Ο ηλικιωμένος άνθρωπος, ο Γέρος, συναποκρίνεται στις αποσκευές του εμπειρία συμπυκνωμένη από τις προηγούμενες φάσεις της ζωής του: Παιδική ηλικία, εφηβική, μέση και παραγωγική ηλικία, που αποτελούν τον πλούτο της γνώσης, της φιλοσοφίας, εν γένει, της ζωής, τους βιωματικούς του καρπούς. Όλα αυτά τα στοιχεία δίνουν στους ηλικιωμένους την προσωπική τους αξία και τους κάνουν προπαντός: **Σεβαστούς!**

Έχω γράψει και παλαιότερα στο Ζαγόρι μας για την τρίτη ηλικία. «**Ο παπάς ευλογεί τα γένια του πρώτα**» λέει μια παροιμία. Έτσι κι εγώ, γίνεται να αγνοήσω την «τρίτη ηλικία μου»;

Σε τούτο το κείμενό μου να υπογραμμίσω, ιδιαίτερα, αυτό το στοιχείο που ανέφερα παραπάνω: **τον Σεβασμό προς τον ηλικιωμένο**, κάτι που στη σημερινή μας εποχή, την εγωιστική, την υλικόφρονη, της ταχύτητας και του σματά, είναι στοιχίο υποβαθμισμένο.

Όλοι οι δρομείς του Μαραθωνίου δικαιούνται την τιμή και την

αξία της συμμετοχής τους, ανεξάρτητα από την προσωπική τους σειρά στον τερματισμό τους. Η θέληση και η απόφασή τους για τη συμμετοχή τους στη διαδρομή εκτιμάται σαν ιδανικό τους στοιχείο. Ανάλογη είναι και η διαδρομή των ηλικιωμένων στο στίβο της ζωής. Πρωτοαντικρίζουν τη ζωή, πλάθουν τα όνειρα της Νιότης και της δημιουργίας, ζυμώνουν στη συνέχεια με τον ιδρώτα τους και μορφοποιούν τα δημιουργήματά τους σε μια εξελισσόμενη μορφή ζωής και το σημαντικότερο γίνονται πλάστες της ίδιας της ζωής, διαιωνίζοντας την με νέους απογόνους που συγκροτούν τις μικρές ή μεγαλύτερες κοινωνίες.

Το αδύνατο στοιχείο που παρουσιάζουν οι ηλικιωμένοι είναι η σωματικο-πνευματική τους κατάσταση. Μια μεγάλη διαδρομή ζωής, οι εκάστοτε συνθήκες διαβίωσης, άλλοι γενετικοί, απρόβλεπτοι πα-

ράγοντες, ψυχογενή αίτια και ακόμα ο ίδιος ο χαρακτήρας των ηλικιωμένων και η συμπεριφορά τους, γίνονται εμπόδια στη σωστή σχέση των νεότερων ανθρώπων προς τους ηλικιωμένους. Οστόσο, ο σεβασμός, η αγάπη, η συμπράσταση, η κατανόηση προς τους ηλικιωμένους κλπ. δεν αγοράζονται. Είναι ψυχικές εκδηλώσεις που προαπαιτούν πνευματική καλλιέργεια, παιδεία.

Στην μακράννη ανθρώπινη ιστορία αναφέρονται ιλιούσια όσα απραδείγματα εκδήλωσης σεβασμού και αγάπης προς τους ηλικιωμένους και ακόμα τους γεννητορές τους. Χαρακτηριστική αυτή που αναφέρει ο Βιργίλιος στο δεύτερο βιβλίο της Αινειάδας, όπου ο Αινείας την εποχή της πτώσης της Τροίας, πήρε στην πλάτη του τον πατέρα του Αγχίστη και το γιο του από το χέρι κι έφυγαν για ν' αποφύγουν τον κίνδυνο της ζωής τους.

Εδώ σαν καταστάλαγμα αξίζει ν' αναφέρουμε τον Αριστοτέλη που είπε: «**Υψίστη αρετή ο σεβασμός προς το γήρας**».

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ

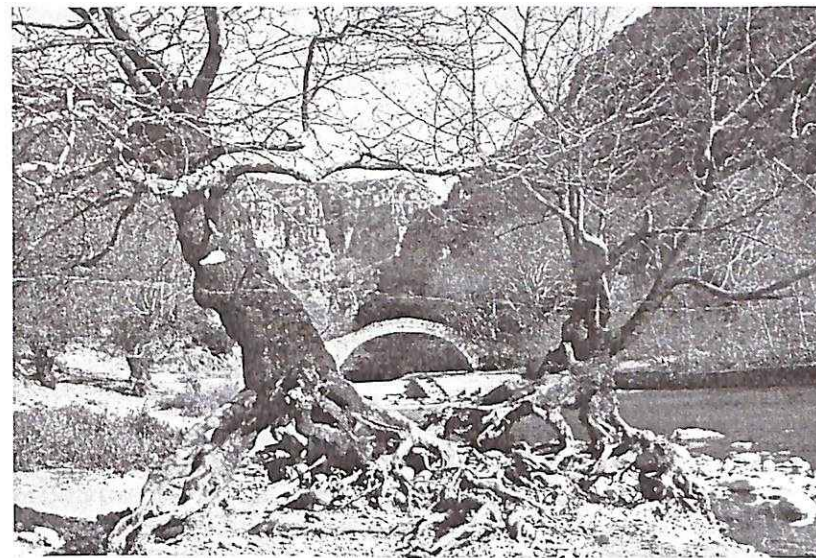
Το Γεωπάρο Βίκου – Αώου στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο της UNESCO

➤ Η διάκριση αυτή θα βοηθήσει σημαντικά στην προβολή και ανάπτυξη της Ηπείρου

Το πρώτο αναγνωρισμένο Γεωπάρο απέκτησε η Ηπειρος, γεγονός που ανακοινώθηκε επίσημα και πανηγυρικά στο 9^ο Ευρωπαϊκό & 4^ο Παγκόσμιο Συνέδριο Γεωπαρκών, που πραγματοποιήθηκε στη Μυτιλήνη την περασμένη εβδομάδα. Έτσι μετά από συντονισμένες ενέργειες της «Αναπτυξιακής Ηπείρου Α.Ε.» και του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ), η περιοχή Βίκου – Αώου αναγνωρίστηκε ως Γεωπάρο και εντάχθηκε στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Γεωπαρκών της UNESCO.

Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτό στην Ηπειρο αποτελεί ένα από τα τέσσερα που υπάρχουν σε όλη τη χώρα (τα άλλα τρία είναι τα εξής: Απολιθωμένο Δάσος Λέσβου, Ψηλορείτης, Χελμός - Βουραϊκός). Στην Ευρώπη υπάρχουν 42 αναγνωρισμένα Γεωπάρα, ενώ σε όλο τον κόσμο μόνο 77.

Η υποψηφιότητα του Γεωπαρκού Βίκου-Αώου ήταν η μοναδική από τις προτεινόμενες που επιλέχθηκε για τη χώρα μας. Την Παρασκευή 1 Οκτωβρίου, που έγινε η πανηγυρική – επίσημη τελετή, αντιπροσωπεία της «ΗΠΕΙΡΟΣ

Α.Ε.» και του ΙΓΜΕ παρέλαβε την περγαμηνή που αναγνωρίζει την περιοχή Βίκου-Αώου ως Γεωπάρο και την ένταξη του πλέον στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Γεωπαρκών της UNESCO.

Η «ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.» ως επικεφαλής και υπεύθυνος φορέας λειτουργίας του Γεωπαρκού Βίκου-Αώου, έχει αναλάβει τη διαχείρισή του σε συνεργασία με το ΙΓΜΕ και τον Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Βόρειας Πίνδου, οι οποίοι

μαζί με τους υπόλοιπους φορείς (Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων, Διεύθυνση Δασών Ν. Ιωαννίνων, Δήμοι Κόνιτσας, Κεντρικού Ζαγοριού, Τύμφης και Κοινότητα Παπίγκου) αποτελούν το Συντονιστικό Όργανο Διοίκησης του Γεωπαρκού Βίκου – Αώου).

Στο Γεωπάρο Βίκου-Αώου περιλαμβάνονται η οροσειρά της Τύμφης, η χαράδρα του Βίκου και του Βοιδομάτη, η χαράδρα του Αώου, το όρος Τραπεζίτσα, η περιοχή της ένωσης των ποταμών Αώου, Βοιδομάτη, Σαραντάπορου, τα όρη Σμόλικας και Κλέφτης, καθώς και οι ιαματικές πηγές Καρβασίων και Αμαράντου.

Ο σχεδιασμός για την ανάδειξη προβολή και προστασία του Γεωπαρκού θα είναι το άμεσο αντικείμενο της Ε.ΔΙΑ.Γ.Ε. Βίκου – Αώου, με προτάσεις για χρηματοδότηση από προγράμματα της Δ' Προγραμματικής Περιόδου, μελέτες για τη διαχείριση του χώρου και έργα για την τουριστική και επιστημονική αξιοποίησή του.

Εκτός από τις χώρες της Ευρώπης μεγάλη ήταν και η συμμετοχή χωρών από άλλες ηπείρους, όπως Ιαπωνία, Κίνα, Βιετνάμ, Νικαράγουα, Καναδά κ.ά.

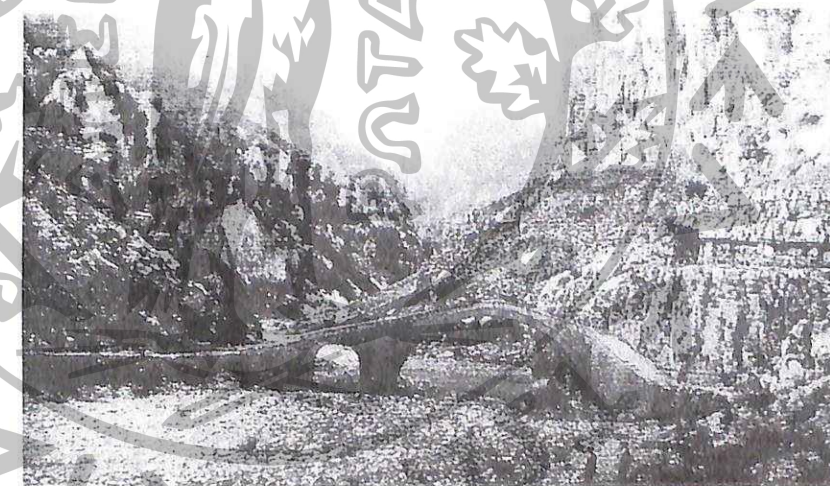

Νέες τουριστικές μονάδες στο Μονοδένδρι

Τρεις νέες μεγάλες τουριστικές μονάδες αναγείρονται στο Μονοδένδρι, οι οποίες θα καλύψουν τις όλο και αυξανόμενες ανάγκες των πολυπληθών επισκεπτών, που καταφθάνουν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους για να απολαύσουν τη μεγαλοπρεπή χαράδρα του Βίκου.

Το γεγονός είναι ένα ευόριστο σημάδι για την ανάπτυξη της περιοχής, ύστερα και από την αναγνώριση της περιοχής Βίκου – Αώου ως Γεωπαρκού και της ένταξής του στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Γεωπαρκών της UNESCO.

Σ.Θ.

«Τεφύρι του Μισοίου» στην κοίτη της Χαράδρας του Βίκου.

(Από τη σχετική ομιλία στα Κάτω Πεδινά, 29.8.10)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΝΤΕΛΗΣ

Στιγμιότυπα από τη ζωή και τους Εθνικούς αγώνες του

ΑΠ. Π. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ο Νικόλαος Χαντέλης.

06), Αδριανούπολη (1907-08), **Γυμνασιάρχης** στην Κορυτσά (1908-10), όπου συνελήφθη και εφυλακίσθη στο Μοναστήρι (1909), για την πατριωτική του δράση. Επίσης ως **Γεν. Επιθ/της Μ.Ε.** στη Θεσσαλονίκη (1914-18), και **Ανώτατος Εκπαιδευτικός Σύμβουλος στο ΥΠΕΠΘ.** Ενδιαφέρθηκε πολύ για τον αδελφό του Νικόλαο και την Οικογένειά του.

Ο **Νικόλαος Δ. Χαντέλης** (1865-1917) (Ν.Χ.), μετά τα εγκύκλια γράμματα στη γενέτειρά του και στη Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων, σπούδασε Νομικά στα Πανεπ/μια Αθηνών και Κων/πόλεως και σταδιοδρόμησε, ποικιλοτρόπως ως ευσυνειδητος Διπλωματικός Υπάλληλος. Νυμφεύθηκε (6.7.1896) την **Αργυρή**, το γένος Δημ. Λαμπρίδη, γνωστής ιστορικής οικογενείας από τα Άνω Πεδινά, και απέκτησαν την **Ανδρονίκη** (Νίκη) και τον **Ναπολέοντα**. Η κόρη τους, παντρεύτηκε τον **Παντολέοντα** (Παντελίδη).

Το 1901 διορίστηκε ως Διερμηνέας στο **Ελληνικό Γενικό Προξενείο Ιωαννίνων**, εκτελών ενίοτε και χρέη Γραμματέως, όπου παραμένει μέχρι της απελευθέρωσης της πόλεως (21.2.1913), στις πιο εμπιστευτικές και επικίνδυνες θέσεις και αποστολές, προσφέροντας ύψιστες Εθνικές Υπηρεσίες.

Ήδη το 1904 πρωτοστατεί αφανώς, λόγω θέσεως, στις αντιδράσεις κατά της **Ρουμανικής Προπαγάνδας**, μαζί με άλλους Γιαννιώτες (Αθ. Τσεκούρα κ.λπ.).

Με την ίδρυση της **Ηπειρωτικής Εταιρείας** (25.3.1906) εντάσσεται στα Κομιτάτα Ηπείρου με το ψευδώνυμο **ΙΔΕΥΣ**. Εκ χαρακτήρος φλογερός πατριώτης, ανδιοτελής και ταπεινός άνθρωπος, ήτο «ο βασικώτερος σύμβουλος και η «ψυχή του Γ. Προξενείου, καθώς και ο πιο έμπιστος των Μυστικών Υπηρεσιών (Μ.Υ.), έναντι των Ελληνικών Αρχών. ΑΠ. Π. Π. «Μνήμη των Πρωτεργατών για την άλωση των Ιωαννίνων, Ιωάννινα, 1983, 58-66 κ.ά.). Άλλωστε, «Ενας στρατός για να νικήση, δεν θέλει μόνον κορμιά και ντουφέκια. Θέλει και μάτια και αυτιά», (Δηλ.

τις Μυστικές υπηρεσίες).

Με την έναρξη του Α' Βαλκανικού Πολέμου (5-6.10.12), ο αποχωρήσας υποχρεωτικά Έλληνας Γεν. Πρόξενος **Άγγελος Φορέστης**, σ' αυτόν εμπιστεύθηκε την κρυπτογραφική κλείδα και την περαιτέρω οργάνωση των εκεί Μ.Υ. στην κρίσιμη εκείνη εμπόλεμη περίοδο, απ' όπου μετέδιδε πολύτιμες πληροφορίες στις Ελληνικές Υπηρεσίες, που επηρέαζαν σημαντικά και καθόριζαν τις πολιτικές και στρατιωτικές αποφάσεις, μέχρι και την οριστική επίθεση από το ασθενέστερο Δυτικό Μέτωπο, τη Δωδώνη – Τσούκα κλπ, που κατέληξε στην απελευθέρωση της πόλεως (21.2.1913).

II. Από το **Μέρος Β'** του Αρχείου κ.έ., αντλώ κάποιες ενδεικτικές περικοπές, όπου προβάλλεται και το έργο και το ήθος του: Ήδη, **60 περίπου σελίδες (46-114), με κρυπτογραφήματα, Εκθέσεις κλπ. είναι λίαν ενήμερωτικά για τα Οχυρά και την κίνηση του Τουρκικού Στρατού (Τ.Σ.). Εκεί καταφαίνεται και η συμπαράταξη των (Τουρκ.) Αλβανών και Μουσουλμάνων Τσάμηδων της Θεσπρωτίας, με τον Τ.Σ.**

«Εδίδοντο ωσαύτως διάφοροι πληροφορίες περί του ηθικού φρονήματος των Τούρκων, των ενεργειών του Αυστριακού Προξένου, **Κ. Μπιλίνσκι**, ο οποίος, ως μισέλληνας, παρακολουθούσε κυνικάτα και τις απαγχονίσεις και άλλες εκτελέσεις Ελλήνων από τους Τούρκους...». **Επίσης, Επιτροπή των Αλβανών** απαιτούσαν τον «**εξαλθανισμό των Ιωαννίνων**». Και ασθενής ακόμα ο Χαντέλης από οξύ στάδιο πνευμονίας, ενημερώνεται και έδινε σχετικές εντολές.

Ο ευπατρίδης αυτός και αγνός Ηπειρώτης, οραματιστής και αγωνιστής συμμετείχε και στους αγώνες της ατυχούς έπειτα **Β. Ηπείρου**, ως Εθνικού Θέματος.

Κατά την άλωση της πόλεως των Ιωαννίνων (21.2.13(, αιχμαλωτίστηκαν μέχρι και **33.000 Τ.Σ.**

Με την έναρξη του **Α' Παγκ. Πολέμου**, η Πολιτεία τον προάγει σε **Υποπρόξενο και τον διορίζει στην Αττάλεια Μ. Ασίας** (1914-

18). Στην εκείθεν **αλληλογραφία** του, επίσημη και οικογενειακή, αναδεικνύεται ως πρότυπο ευσυνειδητού Κρατικού Υπαλλήλου και Οικογενειάρχου, μέχρι και την Αυτοθυσία του. Το ενδιαφέρον του επεκτείνεται και στα αδέλφια του:

α) Γράφει, λοιπόν στον Κεντρικόν Ταμία **Κλεισθ. Καλογερί**: «Παρακαλώ δε συγχρόνως όπως ευαρεστηθήτε ωσαύτως ν' αποστείλητε δι' επιταγής προς τον εν Ιωαννίνους **αδελφόν** μου Κων/νον Δ. Χαντέλην, έμπορον, τους μισθούς μου των μηνών Ιουλίου και Αυγούστου 1915... Ν. Χαντέλης».

β) Ενδιαφέρεται επίσης και για τα **εκπαιδευτήρια** και την Παιδεία εν γένει στην Πισιδεία, όπως μαρτυρεί και σχετική Απόδειξις της Ι. Μητροπόλεως Πισιδείας διά λίρας Οθωμ. 39 από τον Ν.Χ. διά τα σχολεία της περιοχής εκεί, με 680 περίπου μαθητάς.

III. Ήδη όμως ο Ν.Χ. **ακολουθεί τον δρόμο προς τον Γολγοθά του** (1917): ι) Με την από 30.6.1917 λεπτομερή Απόδειξη παραλαβής από τον Κλητήρα Δ. Αυγερινό, παραδίδει «προς φύλαξιν» δύο κιβώτια έγγραφα «εσφραγισμένα καλώς» και τα έπιπλα, μεταξύ των οποίων και «**δύο Σημιαίς παλαιάς**». Και όμως σήμερα ανεχόμεθα να τις καίνε ημετέροι (;) και ξένοι...! ιι) Η **αποχώρηση εκείθεν** κατέστη υποχρεωτική, λόγω της εντάξεως της Ελλάδας στην ENTENTE. Επειδή το Αιγαίο ήτο «κλειστόν», ακολούθησε την πορεία επιστροφής μέσω της Ευρώπης, μαζί με 16 άλλους διπλωμάτες της Μ. Ασίας. Έτσι, τον συναντάμε στη **Βέρνη** Ελβετίας, όπου παραλαμβάνει και νέα προσωπικά διπλωματικά έγγραφα για τη διακίνησή του.

Αξιοσημείωτες είναι απ' εκεί και **δύο αυτόγραφες επιστολές**

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΝΤΕΛΗΣ

υποβρυχίου. (Βλ. Αρχείο σ. 193 και στο ομώνυμο λήμμα μου: ΑΠ. Π. Παπαθεοδώρου – Χρ. Τσέση: «Κάθε δρόμος έχει την ιστορία του – ΟΔΩΝΥΜΙΚΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, Ιωάνν. 2002, σ. 361).

Το **Μέρος Γ'** **διαλαμβάνει τα «μεταθανάτια» κείμενα του Αρχείου του Ν.Χ. και για τις περιπέτειες της σορού του**, που ευρέθη και ενταφιάσθη εις το χωρίον Νάρντο της Κ. Ιταλίας, καθώς και για τη μετακομιδή των **λειψάνων** του και για την σύνταξιν της πολυπαθούς συζύγου του, **Νικολάκαινας**, ακόμη και σχετικά με τις περιπέτειες για την μετακομιδή των λειψάνων του.

Στο **Μέρος Δ'** διαλαμβάνονται και **άλλα βιογραφικά στοιχεία**, καθώς και ένα από 25.8.1905 **Πιστοποιητικόν Γάμου** του (6.7.1986), εμπνευσμένο από την Ελληνοχριστιανική Παράδοση:

Ακολουθούν τέσσαρες Επίσημες Ηθικές Αμοιβές (σσ. 208-210): του **ΥΠΕΕ**, Βασίλ. Δίπλωμα της απονομής μετά του διασήμου του Τάγματος, της **ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Για τη διάδοση της Γαλλ. Γλώσσης** στις Αποικίες και το Εξωτερικό, που διδάσκει και το αντίστοιχο χρέος του συγχρόνου Έλληνα για την ιστορικότερη Γλώσσα μας, του **Υπ. ΣΤΡΑΤ/ΚΩΝ**, με υπογραφή «Ελ. Βενιζέλος», κ.ά.

Τον **σημαντικότερον** όμως έπαινον και αξιολόγηση του έργου του Ν.Χ. αποτελεί το παρακάτω **κείμενο στην εφημ. Ιωαννίνων ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ**, της 20^{ης}.9.1919, με την ευκαιρία επικειμένου σχετικού τότε Μνημοσύνου του (22.9.1919): «Εάν ποτέ επιχειρηθή η εξιστόρησις της Αγωνιάς και σκληράς εκείνης εποχής, δεν ηξεύρωμεν, εάν ο ιστορικός θα εύρισκε την κατάλληλον θέσιν να τοποθετήσῃ τον Νικ. Χαντέλην, εις την θέσιν την ανάλογον προς το ύψος του πατριωτισμού του, της αθωρύβου δράσεώς του και της υψηλής διανοητικότητας, της ιδιότητος του ευγενείας και καλωσύνης, της παρθενικής του ψυχής, ήτις τω επέτρεψε την συγκρατήσασιν να βαστάξῃ εις τους ώμους του μίαν κολοσσίαν εργασίαν, αλλά να γίνη και πραγματική αναβάθρα της ανυψώσεως των άλλων».

Αξίζει, λοιπόν, κάθε τιμή στον αείμν. Κατωπεδινώτην Νικ.

Χαντέλη, καθώς και θερμότατα **συγχαρητήρια** στους προαναφερθέντας Οργανωτάς της εκδηλώσεως, και δη τον εμπνευστή της, Πρόεδρον της Ενώσεως των Ζαγορισίων Αθηνών, κ. **Αριστόθ. Χρόνην**, καθώς και σ' όλους τους τιμώντες την εκδήλωση αυτή, **με την ευχή, ν' αποτελέση αυτή την απαρχήν περαιτέρω τιμών**, με πρώτους **τον Δήμον των Ιωαννιτών και την Νομαρχία**, από τον οποίον, επίσης, πολλά οφείλουν και στην ανάκτηση της Ελευθερίας των από τον Τουρκικόν ζυγόν, με αποκορύφωμα την 21.2.1913.

Το **Χρέος** αυτό αναγράφεται ήδη από τότε στην ανωτέρω εφημερίδα (20.9.1919) και ελάχιστα εξεπληρώθη τούτο έκτοτε: «Υπάρχει **καμμία οδός**, φέρουσα το όνομα ενός ανδρός, όστις έδει να καλυφθή υπό της Πανειπ/κής

ευγνωμοσύνης: «Δυστυχώς καμμίαν τοιαύτην δεν είδομεν πουθενά. Διατί; Εν τω μεταξύ όμως βλέπομεν ονόματα οδών και πλατειών, άλλα μεν γνωστά, άλλ' ουδέν πράξαντα, ούτε διά την Πανηπ/κήν πρωτεύουσαν, ούτε διά την Ήπειρον εν γένει και άγνωστα, των οποίων την ιστορίαν και αυτού ακόμη του γηραιού συναδέλφου και σεβαστού φίλου, κ. Γεωργίτη, η ενδελεχής έρευνα είναι ζήτημα, αν δυνηθή ν' ανεύρη.

Δεν θέλομεν να υπεισέλθωμεν εις λεπτομερείας. Αλλ' δι' όνομα του Θεού, και της καλώς εννοουμένης εντιμότητος ημών των επιζώντων, παρά το όνομα του ζώντος Στρ/γού Δαγκλή, δεν υπάρχει καμμία θέσις διά το όνομα του νεκρού Νικ. Χαντέλη; Μήπως ο Δήμος φρονεί αντιθέτως απ' ό,τι φρονούν όλοι οι άλλοι».

Κάτω Πεδινά, 29.8.2010
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ
Α.Π.Π.

Τι μπορείτε να δείτε επισκεπτόμενοι το Ζαγόρι

• **Τα μουσεία:** Χλωρίδας & Πανίδας «Λαζαρίδη» στο Κουκούλι, Λαϊκής Τέχνης «Αγάπιος Τόλης» στους Κήπους, «Οικονομίδη» στον Ελαφότοπο, Ριζάρειο Εκθεσιακό Κέντρο στο Μονοδένδρι και Εκθεση χαλιών & χειροποίητων ειδών στα Άνω Πεδινά. Τα ερείπια του μολοσσικού οικισμού στη Βίτσα

• **Τις εκκλησίες:** Αγίου Γεωργίου στους Νεγάδες, Αγίου Βλασίου στο Μεγάλο Πάπιγκο, Αγίων Ταξιαρχών στο Μικρό Πάπιγκο, Αγίου Μηνά στο Μονοδένδρι, Αγίου Νικολάου στο Καπέσοβο και Αγίου Χαραλάμπους στο Βρυσοχώρι.

• **Τις μονές:** Βουτσάς στο Γρεβενήτι, Σπηλαιώτισσας στην Αρίστη, Αγίας Παρασκευής στο Μονοδέντρι, στην είσοδο της χαράδρας του Βίκου, Ευαγγελίστριας στα Άνω Πεδινά και Αγίου Ιωάννη Ρογκοβού στο Τσεπέλοβο.

• **Τα πέτρινα γεφύρια** Νούτσου, Καλογερίκο, Λαζαρίδη, Παλιογεφύρο, Βαβούσας, Καμπέραγα, Τσίπιανης και Δολιανής

• **Τους παραδοσιακούς οικισμούς** Άνω Πεδινά, Αρίστη, Βίκος, Βίτσα, Βραδέτο, Δίλοφο, Δίκορφο, Ελάτη, Ελαφότοπος, Καπέσοβο, Κήποι, Κουκούλι, Μονοδένδρι, Νεγάδες, Πάπιγκο, Σκαμνέλι, Τσεπέλοβο και Φραγκάδες

• **Τη χαράδρα του Βίκου**

• **Τη Δρακόλιμνη της Τύμφης** πάνω από το Πάπιγκο

• **Τις «οδίες»,** φυσικές πιάινες πάνω από το Πάπιγκο, που προσφέρονται για κολύμπι

• **Το θάναθρο της «Προβατίνας»,** το δεύτερο σε βάθος στον κόσμο

• **Τη θέση Οξιά κοντά στο Μονοδένδρι,** γνωστή για το πέτρινο δάσος της

• **Την πέτρινη σκάλα Βραδέτου,** λιθόκτιστο κλιμακωτό μονοπάτι που οδηγεί στον ομώνυμο οικισμό, τον ορεινότερο του Ζαγορίου και το παρατηρητήριο της χαράδρας του Βίκου στη θέση Μπελόρη

• **Την Πασχάλειο Σχολή** στο Καπέσοβο, στην οποία φυλάσσεται η χάρτα του Ρήγα Φεραίου

• **Τη Σαρακατσάνικη Στάνη** στο Γυφτόκαμπο Σκαμνελίου

• **Το Κέντρο Ενημέρωσης** στους Ασπραγγέλους και τα περίτετρα στη Βωβούσα και το Μεσοδούνι

• **Το Κέντρο Ενημέρωσης της WWF** στο Πάπιγκο

• **Την περιοχή Βίκου-Αώου** και τις περιοχές NATURA 2000

(Από τον Τουριστικό Οδηγό Νομού Ιωαννίνων)

**Ένα σημαντικό βιβλίο για τον Ηπειρώτη γιατρό Αναστάσιο Αθ. Ζίννη,
θεμελιωτή της Παιδιατρικής στην Ελλάδα.**

Οκος **Αδωνις Κ. Κύρου** ο γνωστός σε όλους ιδιοκτήτης, διευθυντής και πολιτικός συντάκτης της ιστορικής εφημερίδας των Αθηνών «Εστία», συγγραφέας και εξαιρετικής ερευνητής στον επιστημονικό κλάδο της Αρχαιολογίας και της Ιστορίας, χάρισε πρόσφατα στην ανακαινισμένη βιβλιοθήκη της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής, στο Πολυμελές Συμβούλιο της οποίας συμμετέχει ο ίδιος, ένα βιβλίο με τον εξής τίτλο: «Το χρονικό της Παιδιατρικής Κλινικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών» – Περίοδος (1855-1882) Καθηγητού Αντωνίου Α. Βιτσάρη – Περίοδος (1879-1899) Καθηγητού Αναστασίου Α. Ζίννη.

Ο κ. Άδωνης Κ. Κύρου, Κυπριακής καταγωγής εκ πατρός, από την πλευρά της μητέρας του Αλεξάνδρας Αθ. Ζίννη ανήκει στον οικογενειακό κλάδο της **Βασιλικής Ριζάρη-Κόνιαρη**, πρώτης εξαδελφής των δύο Μεγάλων Εργετών Μάνθου και Γεωργίου Ριζάρη, της οποίας η κόρη Χρυσή, αδελφή του πρώτου Δημάρχου Αθηναίων Ιωάννη Κόνιαρη παντρεύτηκε τον Αθανάσιο Ζίννη¹ συνεργάτη του Γεωργίου Ριζάρη στην Τεργέστη, εκ των συντακτών της Διαθήκης του, και πρώτου στη σειρά των εκτελεστών της. Γιος της Χρυσής Κόνιαρη από το γάμο της αυτό ήταν ο Αναστάσιος Ζίννης πρωταγωνιστής του βιβλίου μας, εκτελεστής επίσης της Διαθήκης Ριζάρη. Το βιβλίο εκδόθηκε το 2009 από τη Δομή.

Στόχος του συγγραφέα Ιωάννου Γρηγορίου Τσουκαλά, Σκοπελίτου Πεπαρηθίου, είναι να γίνει αυτό, για τους νέους επιστήμονες αλλά και το ευρύ κοινό, μέσον παιδείας, μετάδοσης γνώσης και ήθους. Κυρίως με την προβολή των επιστημονικών αξιών αλλά και της φιλοτιμίας που διακατείχαν τους πρώτους Έλληνες γιατρούς και Καθηγητές της Α΄ Παιδιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών κατά την επιτέλεση του λειτουργήματός τους, ως φωτεινού παραδείγματος.

Το πλούσιο υλικό του ο συγγραφέας συγκέντρωσε με στοιχεία που άντλησε από τα Αρχεία των Ιατρικών Σχολών, της Γενναδίου Βιβλιοθήκης, της Μπενακείου Βιβλιοθήκης και της Βιβλιοθήκης της

Βουλής. Επίσης από πληροφορίες στελεχών των Νοσηλευτικών Υπηρεσιών της χώρας μας.

Η αναλυτική παρουσίαση του θέματος, με κείμενο σε ρέουσα γλώσσα και λιτό ύφος, αναπτύσσεται μέσα στο κοινωνικό - ιστορικό πλαίσιο της εποχής του Όθωνα και του Γεωργίου Α', ενώ διανθίζεται με σπάνιο ασπρόμαυρο φωτογραφικό υλικό. Ξεχωρίζουμε τις φωτογραφίες εκπαιδευτικών και νοσηλευτικών Ιδρυμάτων της πόλης των Αθηνών - ανάμεσα τους η οικία Κλεάνθους και η φωτογραφία της πρώτης Σημαίας του Πανεπιστημίου, όπως και των προσωπικοτήτων της επιστημονικής κυρίως ζωής της περιόδου αυτής. Επισημαίνουμε εδώ τις ρομαντικές φιγούρες της Αλεξάνδρας και της Αγγελικής Παναγιωτάτου, των δύο πρώτων γυναικών που γράφτηκαν στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου. Μας αιχμαλωτίζουν ιδίως τα επιμεικμένα σκίτσα ιατρικών εργαλείων και εξαρτημάτων που ήταν σε χρήση τότε.

Η αφαγήση ακολουθεί τη διάταξη έξι κεφαλαίων και αρχίζει με την οργάνωση της πρώτης ιατρικής «Μέρμερας για το παιδί» στο Νηπιακό Ορφανοτροφείο του Δήμου Αθηναίων (1836-1859) πριν από την ίδρυση της Παιδιατρικής Κλινικής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου. Προκειται για το λεγόμενο τότε «Σύστημα Ανοιχτής Περιθαλψης» για τα έκθετα βρέφη της περιοχής του Δήμου Αθηναίων, που δεν είχαν τα μέσα για να νοσηλευθούν στο σπίτι τους ή σε ιδιωτικές κλινικές.

Το σύστημα αυτό που εφαρμόστηκε πειραματικά, κατά κάποιον τρόπο στα δύσκολα εκείνα χρόνια του νεοοσούστατου ελληνικού κράτους ήταν αναποτελεσματικό για τα δυστυχή αυτά βρέφη, λόγω των κοινωνικών συνθηκών.

Ακολούθησε η δεύτερη φάση της «Περιθαλψής» των βρεφών του Δήμου Αθηναίων (1859-1873) στο Κλειστό Δημοτικό Βρεφοκομείο, με Διευθυντή τον γνωστό με Ηπειρώτη γιατρό Αναστάσιο Αθ. Ζίβνη. Η προσφορά του στη λειτουργία του Βρεφοκομείου με τις επιστημονικές γνώσεις του, τις θεραπευτικές πρωτοβουλίες και τη φροντίδα του για το παιδί, η οποία υπήρξε γι' αυτόν «σκοπός ζωής», συνέβαλε

σημαντικά στην αποκομή σ' αυτόν τον τίτλο του θεμελιωτή της Παιδιατρικής στην Ελλάδα.

Ο Αναστάσιος Ζίννης που είχε γεννηθεί στο Μονοδένδρι το 1829, είχε αναγορευθεί από το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Διδάκτορας της Ιατρικής, της Χειρουργικής και της Μαιευτικής το 1854. Κατόπιν είχε εργαστεί για ένα σύντομο διάστημα ως διορισμένος γιατρός του Δήμου Αθηναίων, καταγγέλλοντας δημοσία την κερ-

Γράφει η
Χριστίνα Κίτσου-Πιτούλη

δοσκοπία φαρμάκων, και είχε αναχωρήσει για το Παρίσι όπου και μετεκπαιδεύθηκε επί μια διετία.

Ο αναγνώστης του Γ' κεφαλαίου που αναφέρεται σ' αυτό το Σύστημα της «Κλειστής Περιθάλψης» διαπιστώνει τους συνεχείς αγώνες του Ζίνης για την εξασφάλιση οικονομικών πόρων προκειμένου να επιτελεί το Βρεφοκομείο το κοινωνικό έργο του σε δύσκολους καιρούς, την αγορά ιατρικών εργαλείων, την εφαρμογή νέων θεραπευτικών μεθόδων και τη λειτουργία Νεκροτομείου των βρεφών, με τη συνεργασία του Καθηγνήτη της Παθολογικής Ανατομίας Δημητρίου Χασιώτη. Αρωγός στις προσπάθειές του είχε και άλλους συναδέλφους του, καθώς και τις κυρίες της Αθηναϊκής Κοινωνίας, υπό την προστασία της Βασίλισσας Όλγας. Ανάμεσά τους η Ελένη Μιχαήλ Μελά.

Ο σκοπός του επίσης να αποκτήσει το Βρεφοκομείο ιδιόκτητο κτήριο ευοδώθηκε με τη συνεργασία του Αλέξανδρου Ραγκαβή, χάρις στη δωρεά του Έλληνα Προξένου στην Πετρούπολη, του κυρίου Κοντογιαννάκη. Ο θεμέλιος λίθος τέθηκε στις 15-10-1872, πρωτοστατούντος του Μητροπολίτου Αθηνών Θεοκλήτου.

Το 1879 εγκαταστάθηκε στους χώρους του Βρεφοκομείου η Παιδιατρική Πανεπιστημιακή Κλινική και παρέμεινε στο χώρο επί τριάντα τέσσερα έτη. Το 1882 ο Αναστάσιος Ζίννης, όπως, και άλλοι έξι γιατροί του Βρεφοκομείου, αναγορεύθηκε σε Καθηγητής. Κατόπιν, Κοσμήτορας της Ιατρικής Σχολής και Εξεταστής των διδακτορικών της Ιατρικής Σχολής.

Τον Αναστάσιο Ζίννη χαρακτηρίζαν, κατά ομολογία επιφανών συναδέλφων του, επιστημονική γνώση και το χάρισμα της προσαρμογής των ξένων θεωριών στις επιτόπιες εκφάνσεις των νοσημάτων, αλλά και ήθος, ευγένεια, αισθητική.

Τελειώνοντας την τιμητική αναφορά μας στον Αναστάσιο Ζιννη, ο οποίος υπήρξε επίσης μέλος διαφόρων ξένων εξαιρετών επιστημονικών, όπως της Ακαδημίας Γραμμάτων και Τεχνών της Γαλλίας και του Avelino Italiano di Pediatris, παραθέτω με την εικόνα του, όπως κι σκιαγράφησε ο συγγενής του, ο εξέχων Αρχαιολόγος Αλέξανδρος Φιλαδελφής στην ανέκδοτη Αυτοβιογραφία του:

«Δεν ήτο μόνον ἐξοχος επιση-
μην ἀλλὰ και εἰς ἀνδρας ἐξαιρετι-
κῆς ευγενείας, ἀβρότητας και
φιλανθρωπίας. Ἦτο υψηλὸς το-
ἀνάστημα και κομψότατος. Ἠγάπα
δε καθ' ὑπερβολὴν τὴν ἵπποισιν και
εἶχεν κραταιοτάτους ἵππους, ἐνα-
των ὁποῖων ἐχρησιμοποιοεῖ διὰ το-
κομψὸν κουπεδάκι του. Εἰς τὴν
συναναστροφὴν του ἦτο χαριέστα-
τος, ευθυμολογὸν πάντα ἰδίως με-
τα παιδάκια, τα ὁποῖα υπεραγαπά.
Ἐπαιεῖ φλάουτο και ἡγάπα καθ' ἑ-
σὲν τὴν καλὴν κρασιά».

Ο Αναστάσιος Α. Ζίννης, ο σπουδαίος αυτός Ηπειρώτης άνδρας, πέθανε στην Αθήνα στις 8 Μαρτίου 1899.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

Στην κατοχή άλλοτε της οικογένειας Ζίννη και σήμερα του Κου Αδώνιδος Κύρου βρίσκεται το δαχτυλίδι - σφραγίδα του Μονοδενδρίου, με εγχάρακτη απεικόνιση δένδρου και άλλων συμβολών. Φωτογραφία του κειμήλιου αυτού, όπως και εκείνα της Χρυσής Ζίννη, βρίσκεται στο θάμασιό Λεύκωμα «Ζανορίσιων Βίος».

1. Η οικογένεια Ζίννη ή Γκίνι αρχικά καταγόταν από τα Ραβένια της Ηπείρου και είχε εγκατασταθεί περί τα μέσα του 18ου αιώνα στα Πλάννενα, όπου διακρίθηκε στην εμπορική και κοινωνική ζωή του τοπικού. Η οικογένεια Ζίννη συνδέθηκε επίσης και με το Νεομάρτυρα Γεώργιο εκ Γρεβενών (+ 1838). Ο Νικόλαος Ζίννης κληροδότησε στο γιο του Ιωάννη Νεομάρτυρος την κατοικία του και την λοιπή κτηματική περιουσία του.

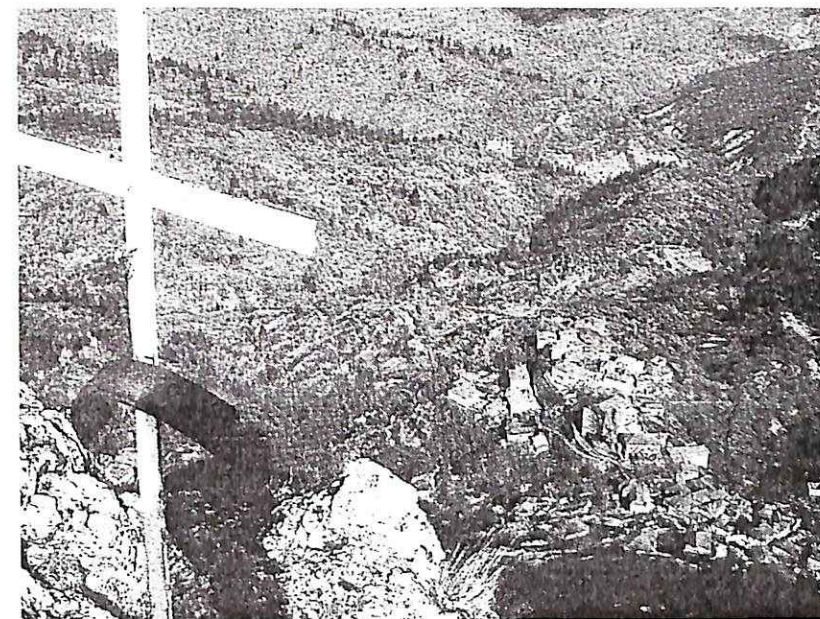
Το ΖΑΓΟΡΙ μας, τ. 388

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010

ΣΕΛΙΔΑ 7

Αναμνήσεις απ' το Χωριό μας

† Τόλη Σκελαρίου

Πανοραμική θέα από τον Άγιο Ιωάννη Δικόρφου

θηκα σήμερα που γράφω το πολύ παλιό πανηγύρι, εμπνεόμενος κι από ένα παλιό τραγούδι που ακούω στο ραδιόφωνο, στην «Σταυρομάννα»» Το κλαρίνο του Γρηγόρη Καψάλη και η φωνή του Β. Κέγκου μου κοιμωματούζουν την καρδιά. Βέβαια, για πολλούς νεαρούς σημερινούς αναγνώστες που διαβάζουν αυτά που γράφω, ίσως να μην είναι ενδιαφέροντα πολύ, γιατί δεν τάξησαν, σε μια όμως τους παλιότερους πόσα και πόσα πράγματα θυμίζουν...

Το παρεκκλησάκι του Άγιαννη είναι χτισμένο στη γνωστή σε κάλλος τοποθεσία, άλλη φορά θα γράψω για τον ευεργέτη που το έχτισε τον Κώστα Μαλάμη και για το τρα-

γικό τέλος της οικογένειάς του. Ο Άη-Γιάννης για τον τόπο μας, είναι το μοναστήρι της λατρείας. Από μικρός άκουγα στο χωριό να ορκίζονται στ' όνομα του Χριστού και της Παναγίας, στ' όνομα όμως του Αγιάννη κανέναν δεν άκουσα να ορκιστεί. Τ' όση ήταν αγάπη και ο σεβασμός σ' αυτόν τονάγο.

Την ημέρα του πανηγυριού ανεβαίναμε στο πανηγύρι με τα καταστόλιστα αλογομούλαρα. Η διαδρομή ανάμεσα στα καταπράσινα έλατα, οι πλαγιές στρωμένες με χιλιάδες αγριολούλουδα, το μοσχοβολισμένο αγέρι, ο ήχος της καμπανίτσας από τα λεγόμενα «τοκιάρ», βράχο τ' Αη γιάννη, σε συνδυα-

Το φετινό (2010) πανηγύρι του Δικόρφου

Μολονότι οι προβλέψεις μας για το πανηγύρι μας φέτος δεν ήταν ευοίωνες, λόγω της κρίσης, εν τούτοις ένα παλιού καλού καιρού πανηγύρι έμελλε να γίνει φέτος στο χωριό μας και μάλιστα για τρία βράδια, παρότι μόνο δύο είχαν αρκρικά προβλεφτεί, στις 28, 28 και 29 Αυγούστου. Σ' αυτό συνετέλεσαν:

1) ο πολύ καλός καιρός αφού ούτε ζακέτα δεν χρειάστηκε να βάλουμε ακόμη και τις πρωινές ώρες στο μεσοχώρι 2) η άψογη εξυπηρέτηση από τα

δύο μαγαζιά που λειτουργήσαν αξιέπαινε, 3) τα όργανα δηλ. η κομπανία του Λευτέρη Σαρρέα που μετέφερε και υπομονή διασκεδάσαν τους χορευτές μέχρι τις πρωινές ώρες ακόμα και με την πατροπαράδοτη έλευση στην πέρα βρύση για το τάρταρισμα του λουκουμιού και του δροσερού νερού τα χαράματα της δεύτερης βραδιάς και 3) ο κόσμος που ήταν τόσος όσος για να γίνει ένα ήσυχο και ευχάριστο γλέντι, με ξενους επισκέπτες αλλά και με πολλούς χωριανούς που φέτος,

πρέπει να πούμε, ότι οι περισσότεροι άνοιξαν τα σπίτια τους για όλο τον Αύγουστο. Την παραμονή της 29ης, μετά την αგრηνία και την αρτοκλάση στο παρεκκλήσι του Αη-Γιάννη όλοι οι πανηγυριστές κατεβήκαμε στο μεσοχώρι όπου το γλέντι ύστερα από την αρχική αμηνανία άναψε για τα καλά για να κρατήσει ως τις 4 το πρωί. Ας είμαστε γεροί και δυνατοί και του χρόνου να αναβιάσουμε το πανηγύρι μας. Ο Αη-Γιάννης να βοηθήσει...

Κατερίνα Ζαρίδη

σὸ μὲν τὴν ἀκατάπυστη φωνὴν
τοῦ κούκου, σοῦ ἔδιναν τὴν
ἐντύπωση ὅτι περπατᾷς σ' ἕνα
παράδεισο! Στὸ πλᾶν, μπροστά
ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ διάφοροι
μικροπωληταί. Θυμᾶμαι μίαν
λοταρίαν μ' ἕναν μεγάλον τροχόν,
τὸ πιστολάκι ποὺ κάρωνε τὸν
ἀριθμὸν ὅταν γύριζε ὁ τροχός.
Ὁ τυχερὸς κέρδιζε καμιά λάμπα,
λαϊνία, καθρεφτάκια, μίας κά-
ποιας ἀσήμαντης ἀξίας πράγ-
ματα, κι ὅταν ὁ ἀριθμὸς ἀπο-
τύγχανε, ὁ λοταριτζῆς φώναζε
«μπας - μπᾶσι». Παραπέρα
ἄλλες τάβλες, με εἶδη προπα-
ντὸς ψιλικὰς καὶ ἐνδιαφέροντα
τῶν μικρῆς ἡλικίας πανηγυρι-
στῶν. Ἀκόμα φτηνὰ δαχτυλί-
δια, σκουλαρίκια, αλυσίδισες,
τρομπέτες, τσαμπούνες, ροκά-
νες, γαργάριαν ποὺ με τὸ θόρυ-
βο στὰ χέρια τῶν παιδιῶν, ἔδι-
ναν τόνο πανηγυρικοῦ στὴ γιορ-
τῇ. Παραπέρα ὅλη ἡ διαβάθμιση
τῶν υπαίθριων ζαχαρωτῶν.
Κουφέτα σαν στραγάλια με
προρτοκαλόφλουδα, ἴσαμε τὸ
κατακόκκινον διαφανές πετεινα-
ράκι με τὸ ξυλαράκι καὶ ἡ
μακροπυλὴ παρδαλὴ καραμέλ-
λα. Ξεχώριζε τὸ πατροπαράδο-
τον ἔδεσμα, ὁ καρυδένιος χαλ-
βάς στὸ σκαφίδι, κάτασπρος
σαν τὸ χιόνι, γεμάτος καρύδια.
Τὸ κόψιμό του με τὸ σκεπάρ-
νι καὶ ἡ γεύση του ἦταν ἀφάντα-
στα ἀπολαυστικὴ, γιὰτί οἱ
ὀργανισμοὶ τότε σε σπάνιες
περιπτώσεις γευόντανε γλυκά.
Τὸ «σήκωμα» τῆς εἰκόνας σε
πελιοθηριασμό με λάδι, οἱ
χοροὶ, ἡ πανηγυρικὴ ὕστερα
κάθοδος στὸ χωριὸ καὶ τὰ
τετρακούβερτα γλέντια δυο καὶ
τρεις μέρες στὸ μεσοχώρι τοῦ
χωριοῦ μς, κάτω ἀπὸ τὸ χιλιό-
χρονον πλάνισμα, παραμέριζαν
καὶ ξεχνούσαν κατὰ κάποιο
τρόπον, τὴν ὀκνηρὴ ἐπιβίωση κι
ἔδιναν κουράγιο κι ἐλπίδα γιὰ
μὴ καλὺτερη ζωή...

Αξέχαστα χρόνια

Υ.Γ. Ο γραφών ευτύχισε να γυρίσει παλιότερη εποχή του πανηγυριού σε κινηματογραφική ταινία, διάρκειας μισής ώρας. Εκεί φιγουράρουν αγαπημένα πρόσωπα που δεν υπάρχουν σήμερα. Εύχομαι να καταξιωθώ το ερχόμενο καλοκαίρι να την προβάλω στο μεσοχώρι του χωριού μας.

Ο Πουκεβίλ στο ΖΑΓΟΡΙ

Από τη στήλη «Σκόρπια Λόγια»
της Μάρις Κωστή στον «Πρωινό Λόγο»

● Ο Γάλλος πρόξενος Rouqueville ήταν ο περιηγητής που παρέμεινε τον περισσότερο χρόνο στην Ελλάδα και έγραψε το μεγαλύτερο ως τότε σε όγκο και ποικιλία ταξιδιωτικό χρονικό. Μέσα στα καθήκοντά του ήταν και «η σχολαστική περιγραφή του κλασικού ελληνικού χώρου και η κατά βάθος μελέτη των λαικών ηθών και εθίμων». (Αποστολή παραπλήσια με εκείνη του Άγγλου Leake (Ληκ), αλλά χωρίς αυστηρό στρατιωτικό χαρακτήρα). Ο Rouqueville παρέμεινε δέκα περίπου χρόνια στην Ελλάδα και το έργο του ήταν το πρώτο ολοκληρωμένο οδοιπορικό για την Ελλάδα, προκάλεσε αίσθηση στη Γαλλία και στην Ευρώπη γενικότερα.

(Ο Leake, περιηγήθηκε πέντε χρόνια στην Ελλάδα. Περίοδο σύγχρονη περίπου με τον Rouqueville τύπωσε το καθαυτό ταξιδιωτικό πολύτιμο έργο του πολύ αργότερα μεταξύ 1830 και 1835).

● Η πρώτη περιηγητική εξόρμηση του Rouqueville θα γίνει στα γειτονικά Ζαογοχώρια. Περιγράφοντας την περιοχή αναφέρει το Λιασκοβέτσι (σημ. Λεπτοκαριά), το φυτώριο και το σχολείο των εμπειρικών γιατρών των λεγόμενων καλογιατρών που ανταγωνίζονταν τους Κεφαλονίτες γιατρούς σ' ολόκληρη την Τουρκία! «Αυτοί οι Κεφαλονίτες έχουν σπουδάσει στα μεγαλύτερα Πανεπιστήμια της Ευρώπης, ενώ οι Ζαγορίσιοι διδάσκονται από τις παραδόσεις που μεταφέρονται από πατέρα σε γιο ή από μαθητές των καλογιατρών. Πραγματοποιούσαν ορισμένες επεμβάσεις κι ως μην είχαν καμμία γνώση ανατομίας με δεξιότητες χειρουργούς. Διέπρεπαν κυρίως στην εγχείρηση της βουβωνοκλήλης. Πληρώνονταν προκαταβολικά την μισή αμοιβή και έπαιρναν πάντοτε τον κηλικό σάκκο. Αυτό το τρόπαιο το φούσκωναν, το κρεμούσαν σε ένα καλάμι και το παρούσιζαν πια ως σύμβολο της τέχνης τους. Η είσοδος στις πόλεις και στα χωριά ήταν πανηγυρική. Φώναζαν οι υπηρέτες: Έδώ ο καλός γιατρός, έφτασε ο μεγάλος γιατρός που γιατρεύει τα σπασίματα κι έχει τόσες φούσκες!».

● Αυτοί οι Ζαγορίσιοι «πρακτικοί» γιατροί (!), είναι γνωστοί με διάφορα ονόματα, όπως, κομπογιαννίτες, βικογιατροί, καλογιατροί, σπασογιατροί, σασκουλο-γιατροί, ματζουκάδες, καταφυανοί, κ.ά. Συνέλεξαν διάφορα βότανα από την περιοχή του Βίκου και με παριστάνοντες τον γιατρό! Υπάρχουν πολλές ιστολογισμικό συνθηματικό τους ιδίωμα, τα λεγόμενα «κομπογιαννίτικα».

Ο Π. Αραβαντινός σχετικά γι' αυτούς γράφει: «Ομολογώ ότι εκληιδούντο οπωσούν το Ζαγο-κίων ιατρών, των καλουμένων Ματζουκάδων οίτινες ντες υγιάν και ζώην εν αναιδεία και ασυνειδησία κακέτρυχον το βαλάντιον των ευαπατήτων».

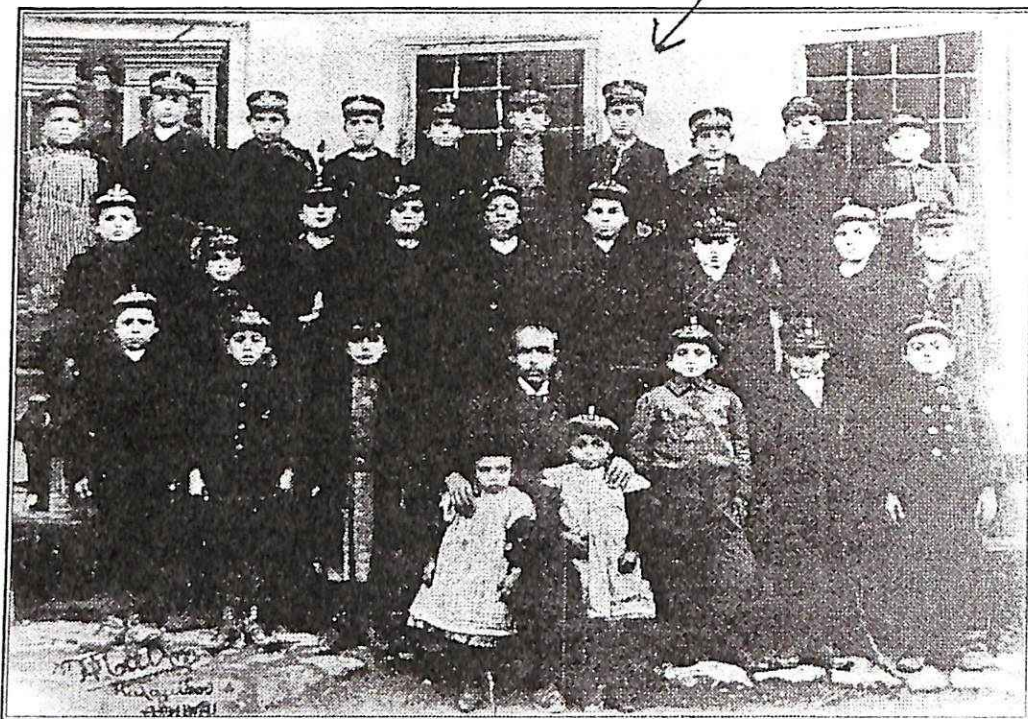
Και ο Βηλαράς σατιρίζει τους κομπογιαννίτες: Ο Ματζουκάς απ' τα γίδα εξημέρωσε στα ίδια του Ασκληπιού παιδί...

Τους Ζαγορίσιους κομπογιαννίτες σατιρίζει και ο Αλέξ. Σούτσος στον «Ασώτο». Ο Γιατρός Ιπεκενάκας κομπάζοντας για την τέχνη τους λέει:

Δεν είμαι εγώ Ζαγορίσιος να περπατώ στο δρόμο με αλοιφαίς, μ' εμπλάστρια, με βότανα στον ώμο και με δοντάγραν, συριγγών και νυστερών χαρχάλι, να σκούζω από το κουτό και ψόφιο μου μουλάρι.

Καλός γιατρός, πουλώς ζωή! Ποιος θέλει, ποιος θα παρή

Αναπολώντας τα παλιά...

Μία φωτογραφία 100 ετών 1910-2010 για να θυμούνται οι παλιότεροι και να μαθαίνουν οι νεώτεροι. Το ιστορικό της φωτογραφίας έχει ως εξής:

Η κόρη του Αναστασίου Σακελλάριου, πρώτος Γυμνασιάρχης Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων, παντρεύτηκε τον Ιωάννη Βαταβάλη από το Καπέσοβο και απέκτησαν 9 παιδιά. Ένα από αυτά ήταν ο εικονιζόμενος Χριστόδουλος Βαταβάλης, Σχολάρχης, Καρδίτσα 1910 μαθητής του οποίου υπήρξε ο Νικ. Πλαστήρας.

Ο Χριστόδουλος Βαταβάλης παντρεύτηκε την Αμαλία Νίτσου - Τζοβάρα από Κήπους Ζαγορίου και απέκτησαν τρία παιδιά - τα δύο εικονιζόμενα Αγγελία Αλέξανδρο και την Ευσεβεία.

Ο Αλέξανδρος παντρεύτηκε την Κλεοπάτρα Δούκα από την Κόνιτσα και απέκτησαν μια κόρη την Ευανθούλα, σύζυγο του αείμνηστου Γιάννη Δούμα.

Ο Αγγελίαος παντρεύτηκε την Ευτέρπη Σαχίνη από Νεγάδες Ζαγορίου και απέκτησαν δύο κόρες, την Αμαλία (Λίλα) σύζυγο Χρήστου Τσέση και την Μαίρη, σύζυγο Χρήστου Μάντζου.

Η Ευσεβεία παντρεύτηκε τον Κων/νο Βελέντζα, δασονόμου από Μετόχι Ευβοίας και απέκτησαν 4 παιδιά, την αείμνηστο Μίνα η οποία παντρεύτηκε τον Ευάγγ. Βλαχόπουλο, τον Νικόλαο ο οποίος παντρεύτηκε την Αικατερίνη Εγγέλη, τη Μαργαρίτα η οποία παντρεύτηκε το Νίκο Παπαστεργίου και την Ευαγγελία η οποία παντρεύτηκε τον Γιάννη Τσεκούρα.

Γ.Τ. (Αρχειο Χ.)

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ ΣΚΙΤΣΑ

Με αδρές πινελιές σχεδιάζει ο χρόνος μια εποχή θαμνή και μελαγχολική. Τα σύννεφα βαριά σαν καράβια αλαργινά διαβαίνουν στον ουρανό μ' ένα σιγανό θλιβερό ρυθμό σαν αποσταμένα.

Κάπου-κάπου σταματούν λες και ξέχασαν το δρόμο που θ' ακολουθήσουν.

Και ο ήλιος έκπτωτος βασιλεύει ενός παλιού καιρού έχει πέσει ξεχασμένος στην σταχτιά λήθη της συννεφιάς. Και σε λίγο σιγανά αργοπέφτουν τα δένδρα του ουρανού, στερνή ικεσία και κλάμα για το χαμό της φωτόχαρης ημέρας.

Τα δένδρα ελευθερωμένα από το αναμικτό φύλλωμα τρεμοφτερουγίζουν σκόρπια, ολοκίτρινα για να θυμίζουν τη χαμένη χλωμή τους δόξα.

Η φθινοπωρινή θλίψη, θ' αγκαλιάσει τις ψυχές των ανθρώπων σε γλυκά δειλινά, σε μαρμαμένα λιογέρματα και μουσκεμένα απόβροχα.

Οι πρώτες μπόρες θα περάσουν και θα ξεχαστούν οι ηλιόφωτες μέρες του καλοκαιριού. Μια γαλήνη θ' απλωθεί και η νοσταλγία κυρίαρχη θ' απαλύνει τον πόνο της ζωής.

Το φθινόπωρο θα κυλήσει στο μοσχολόγημα των ώριμων καρπών, στερνή ανάμνηση μιας άνοιξης, άνοιξης που διάβηκε και θάρθει ώπου να νεκρώσει κάθε υπόνοια προσμονής, το άγριο ξεροβόρι που θα σκορπίσει τις γλυκές νοσταλγίες από τις καρδιές των ανθρώπων και θα σαλπίζει από τις μακρινές κορφές των βουνών το εμβατήριο του χειμώνα.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΡΟΥΛΑ

Κατά το πρώτο Σαββατοκύριακο του Οκτωβρίου -που συμπίπτει με την Παγκόσμια Ημέρα των ζώων- πραγματοποιείται κάθε χρόνο σε περισσότερες χώρες της Ευρώπης η **Γιορτή των πουλιών**, που έχει σα σκοπό την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κοινού σε θέματα για την προστασία των πτηνών γενικά, τα οποία ζουν στο φυσικό περιβάλλον ιδιαίτερα της χώρας μας, που τους ταιριάζει με τους πλούσιους βιότοπους και το εύκρατο κλίμα της.

Έτσι στο περιθώριο της φετινής «Πανερωπαϊκής Γιορτής των πουλιών 2010», διοργανώθηκε από την **Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία (Ε.Ο.Ε.)** ειδική εκδήλωση στο Κέντρο Πληροφόρησης Ασπραγγέλων του Εθνικού Πάρκου Βόρειας Πίνδου, στην οποία συμμετείχαν γονείς και μικρά παιδιά καθώς και άλλοι φιλόζωοι, που τους δόθηκε η ευκαιρία, μέσα από προβολείς κατάλληλων διαφανειών, να έρθουν πιο κοντά στα πουλιά και να θαυμάσουν τις ομορφιές και αξίες της φύσης.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε παρουσίαση των πουλιών της περιοχής μας και συγκεκριμένα από τα οροπέδια Ασπραγγέλων, Άνω και Κάτω Πεδινών.

Με τη βοήθεια τηλεσκοπίου και διοπτρών παρατήρησαν τα παιδιά τα πουλιά, κατασκευή φωλεών, ταίστρών και έλαβαν μέρος σε περιβαλλοντικά παιχνίδια. Δεν παρέλειψαν ακόμα τα παιδιά να ζωγραφίσουν διάφορα πουλιά με πολύ καλά αποτελέσματα.

Ο άνθρωπος έχει γνωρίσει την αξία των πουλιών εδώ και πολλές χιλιάδες χρόνια. Οι πολλές ποικιλίες της κατοικίδιας κότας, που παρέχουν στους ανθρώπους αυγά και κρέας έχουν προέλθει από ένα είδος αγριόκοτας που ζει στις ζούγκλες της Ασίας. Ακόμη, οι πάπιες και οι γαλοπούλες έχουν προ πολλού γίνει κι αυτές κατοικίδια ζώα. Τα περισσότερα έχουν χρησιμοποιηθεί για να μεταφέρουν μηνύματα από το 3000 π.Χ.

Από την εκδήλωση για τη γιορτή των πουλιών στους Ασπραγγέλους

μέχρι σήμερα. Η ομορφιά των πουλιών και το τραγούδι τους προσφέρει μια αισθητική απόλαυση σε πάρα πολλούς ανθρώπους. Πολλοί έχουν εμπνευστεί από τα πουλιά. Κάποια είδη πουλιών τρώνε τρωκτικά και έντομα που καταστρέφουν τις καλλιέργειες.

Οι γύπες τα κοράκια και άλλα πουλιά που τρέφονται με ψοφίμια καθαρίζουν το περιβάλλον από εστίες μόλυνσης. Τα πουλιά που τρώνε καρπούς βοηθούν στην εξάπλωση των φυτών μεταφέροντας τους σπόρους με τα περιττώματα.

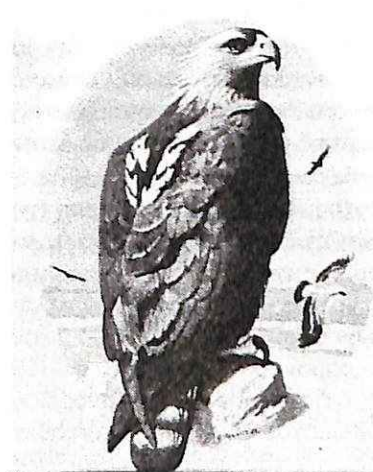
Τέτοιες εκδηλώσεις τονώνουν το ενδιαφέρον και την αγάπη μας γι' αυτούς τους πολύ-

Η κουκουβάγια, ο μεγαλύτερος κυνηγός των τρωκτικών

τιμους φίλους μας και την προστασία του περιβάλλοντος, ιδιαίτερα για την περιοχή μας, που είναι μοναδική για την βιοποικιλότητά της και το μεγαλείο της φύσης. Αυτό τονίστηκε από όλους τους ομιλητές της εκδήλωσης με ιδιαίτερη έμφαση από τον Πρόεδρο του Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Δρυμού Βίκου - Αώου & Πίνδου κ. Κωνσταντίνο Κασσιούμη ο οποίος παράλληλα δεν παρέλειψε να αναφερθεί και σε κάποιες παραλείψεις της Πολιτείας, όπως στην ανεπαρκή χρηματοδότηση του φορέα του Εθνικού Πάρκου με αποτέλεσμα να δημιουργούνται σοβαρά εμπόδια για την προστασία του περιβάλλοντος.

Είναι εθνική ανάγκη στις μέρες μας η αναβάθμιση του περιβάλλοντος γιατί οι άστοχες επεμβάσεις μας δημιουργούν πολλές φορές ανεπανόρθωτες

Ο περίφανος αετός που χάθηκε από το Εθνικό Πάρκο Βίκου - Αώου

καταστροφές. Και θ' αναφερθούμε ειδικότερα στα πουλιά που γι' αυτά ήταν αφιερωμένη η εκδήλωση η οποία και μας απασχόλησε.

Άνθισαν τα κυκλάμινα

(μνήμες βιωμένες, ριζωμένες σαν τα βράχια του χωριού μου)

Πάλι ξεπρόβαλε δειλά απ' τη σχισμή τον πεζοναύιο της πέτρινης αυλής μας σφιγχαγκαλιάζοντας κληματαριάς, τη ριζωμένη ρίζα.

Πάλι παιγνίδισες δειλά στο λυγρόμοσχο κορμί το ροζ-πόβ προσώπίκι σου παράξενο, πανέμορφο, αθέρpio, λουλουδάκι.

Μήνυσες το χιλιόχρωμο φθινόπωρο στη Ζαγορίσια φύση: έσταξες δροσροσταλίες χάντρινη σταγόνα που αργοκύλησε στη ρίζα σου με το δικό μου δάκρυ.

Μου θύμισες και πιστεψα πως γλυκομνημοσύριζε

η Μάνα μου Ευτυχία «άνθισαν, άνοιξαν, τα κυκλάμινα κι ήρθαν τα πρωτοβρόχια».

Έγειρα και σε φέλισσα μέσα στα δάχτυλά μου την ώρα που σε λαμπήριζε του Λυκάωνες η αχτίδα.

Έσκυφα και σε χάιδεφα με τ' ακροδάχτυλά μου την ώρα που σε λίκνιζε της Τύμφης τ' αγεράκι.

-Λιβάνι τ' άρωμά σου- Και μου σκρηνίσαν την ψυχή εσύ μικρό, γλυκό, κυκλάμινο κι Μάνα που στοχάστηκα να μου χαμογελάει!!

ΟΛΓΑ Μ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Δύο μάτια εδάκρυσαν μυστικά. Και ένας λυγμός επνίγηκε μέσα σε μια συγκρατημένη εκδήλωση πόνου και σπαραγμού. Ήταν γυναίκα τα δακρυσμένα αυτά μάτια και ήταν η εκδήλωση του πόνου, το ξεχείλισμα της ψυχής της μητέρας. Προέπεμπε το παιδί τους. Η φωνή του καθήκοντος τον αποσπούσε από την αγκαλιά της. Ωραίοι μέσα στην καινούργια στρατιωτική του στολή και με έκφραση γεμάτη φως πεποίθηση και ενθουσιασμό:

— Έχε γεια μητέρα!
— Στο καλό παιδί μου! Στο καλό.

Ένας γρήγορος εναγκαλισμός και σε λίγο η σκιά του νέου με την τίμια στρατιωτική στολή εχάθη για πάντα πίσω απ' την καμπή του δρόμου. Θα ξαναγύριζε τάχα κάποια μέρα και πάλι! Η μητέρα εσφόγγισε ένα καινούργιο δάκρυ, αφήκε τον πόνο της να ξεχειλίζει σ' ένα γοερό λυγμό και ύστερα, ώσαν να ξύπνησε μέσα της ένας άλλος εσωτερικός κόσμος, εψιθύρισε: «Δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς». Αυτό το ξύπνημα της μητέρας ήταν η αναβίωση του παλιού θρόλου και της παλιάς παραδόσεως της Ελληνίδος γυναίκας και μητέρας. Η ιστορία δεν οβύνεται στο πέρασμα των αιώνων. Και η Ελληνική ιστορία ξαναζωντανεύει και ρίχνει το φωτοδόλημα της και στην σημερινή εθνική περιπέτεια. Η Ελληνίδα γυναίκα του Σουλίου και του Ζαλόγγου περνά σαν ένας φωτεινός οραματισμός και συμβολισμός μέσα εις τον βαθύτερο κόσμο της σημερινής Ελλή-

νίδας. Και κάτω από τον οραματισμό αυτό χαλυβδώνεται και πάλιν η ψυχή της μητέρας. Το δάκρυ της γίνεται εκδήλωση εθνικής ικανοποιήσεως για την λεβεντιά του παιδιού της που ξεκιά διά την εκπλήρωση του ιερού του καθήκοντος. Και ο αποχαιρετισμός της είναι το ξεχείλισμα του εσωτερικού της ηρωισμού. Το έπος που θα γραφεί και πάλιν διά την ελληνικήν ευψυχίαν και τον ελληνικόν ηρωισμόν θα αφιερώσει σελίδα και διά την μητέρα του ανδρείου πολέμιου. Εις την μετόπισθεν γραμμήν του υπερτάτου αγώνος της Ελλάδος αυτήν την ώρα που θα βροντά το τηλεβόλο και η θυσία του αίματος θα εξαγιάζει την ιδέαν της ελληνικής πατρίδος για να πυργώσει την εθνική ελευθερία άγρυπνη η Ελληνίδα γυναίκα θα παραστέκει εις την ηρωικήν εκδήλωση. Μπροστά εις το μισοφωτισμένο καντήλι θα προσεύχονται και το ξύπνημα του αίματος της Ελληνίδας γυναίκας και μητέρας —καθώς την ετραγούδησε η εθνική μούσα— θα γίνεται καινούργιο όπλο αντιστάσεως και ηρωισμού κατά της επιβουλής του εχθρού. Η Ελλάς δεν θα καμφθεί σε καμμίαν της εκδήλωση. Θα μάχεται η πρώτη γραμμή, θα ανθίσταται ηρωικώς ή μετόπισθεν. Ο αγών υπεράνω όλων... Ο χαιρετισμός της μητέρας με τα δακρυσμένα μάτια είχε την σημασίαν αυτήν. Ήταν ευχή και παραγγελία μαζί. Η μητέρα υποχωρούσε στο περιθώριο. Εξεδηλώνετο με υπερηφάνια ψυχική η Ελληνίδα γυναίκα. Πόσο συγκινητική ήταν η υπερηφάνια της αυτή.

Βασ. Ηλ.

Εφ. Ελεύθερον Βήμα, 30.10.1940

Η ψυχή της μάνας: «Η Παναγιά μαζί σου...»

Ένα μνημόσυνο που έμεινε χαραγμένο στη μνήμη μου

Είκοσι οχτώ του Οκτώβρη το 1947

Μόλις έχουν περάσει επτά χρόνια από τη μάχη στο Καλπάκι στη Γκραμπάλα, στις κορφές της Πίνδου, στους κάμπους και στις θάλασσες της πατρίδας μας.

Οι τάφοι είναι ακόμη σχεδόν ανοιχτοί.

Λίγοι χωρικοί από τα διπλανά χωριά από το Καλπάκι, τα Δολιανά, τα Πεδινά, τα Πάνω και τα Κάτω, λίγοι μαθητές από το διπλανό σχολείο, το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και μια διμοιρία στρατιωτών είμαστε παρατεταγμένοι κοντά σε μια σειρά Τάφων.

Στα χέρια κρατάμε από λίγα λουλούδια που τα είχαμε μαζέψει από τον κάμπο του Καλαμά, τις ράχες του Καλπακιού, την κορφή της Γκραμπάλας, που το αίμα των παιδιών μας ήταν ακόμη ζεστό.

Ξύλινοι σταυροί και πάνω τους γραμμένα ονόματα νεκρών που άφησαν την τελευταία τους πνοή σ' εκείνες τις ρεματιές τις ράχες και τις χαράδρες.

Πάνω διαβάσουμε:

Αξιωματικός τάδε. Λοχίας δεκανέας, τάδε, στρατιώτης τάδε.

Ελληνόπουλα που άφησαν το κορμί τους σ' αυτόν τον κάμπο. Σ' αυτές τις ράχες, σ' αυτές τις κορφές.

Αιώνιο σύμβολο αντρωισμύνης, ελευθερίας, αξιοπρέπειας.

Ένα λιτό μνημόσυνο, για τους πεσόντες, από τον παπά του χωριού, που κι αυτός ήταν πολέμιος στη μάχη στο Καλ-

πάκι. Ο αξιωματικός κάνει ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΝΕΚΡΩΝ:

— Υπολοχαγός Χαντζόπουλος Νίκος

Έπεσε ηρωικά μαχόμενος υπέρ πίστεως και πατρίδος

— Λοχίας Μαγγίνας Κων/νος

Έπεσε ηρωικά μαχόμενος υπέρ πίστεως και πατρίδος

— Στρατιώτης Καψάλης Ιωάννης

Εξ Ασπραγγέλων Ζαγορίου Έπεσε ηρωικά μαχόμενος υπέρ πίστεως και πατρίδος στην Γκραμπάλα Ζαγορίου.

— Στρατιώτης τάδε, στρατιώτης δεινά, από τη Μακεδονία, από την Πελοπόννησο από τα νησιά. Έπεσαν ηρωικά μαχόμενοι υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Και σε κάθε ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΝΕΚΡΩΝ μέσα από τα δέντρα ένα οπλοπολυβόλο έριχνε μια τιμητική βολή. Και η ριπή του αντιλαλούσε σε κάθε κορφή της Πίνδου, του Σμόλικα, της Ελλάδας. Και έλεγε:

Εδώ είμαστε.

Πάντα σε κάθε προσκλητήριο ζωντανών και νεκρών.

Και σε κάθε κροτάλισμα του οπλοπολυβόλου, σε κάθε όνομα νεκρών, σφίγγαμε τα χέρια, σφίγγαμε τις ψυχές μας, σφουγγίζαμε τα μάτια και κάναμε μια υπόσχεση μπροστά στους νεόσκαφτους αυτούς ΤΑΦΟΥΣ.

Θα σας θυμόμαστε όσα χρόνια και αν περάσουν.

Γιάννης Βακάμης

Έλληνες στρατιώτες με κυριευθέν ιταλικό όρμα μάχης στον Καλαμά.

ΜΝΗΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ ΤΟ 1940-41

1. Όταν φθάσαμε στα ΓΙΑΝΝΕΝΑ τον Οκτώβριο του 1940 με το λοχαγό ΓΙΑΝΝΗ ΖΑΡΟΝΙΚΟ, με απασχολούσε το θέμα της εγκατάστασης των ηλεκτρομηχανολογικών μηχανημάτων στα αντιαεροπορικά κανόνια των 88 χιλ. Για το σκοπό αυτό έπρεπε να γίνουν καλωδιώσεις στο κάτω μέρος των κανονίων που το βάρος των ήταν 10 τόνους. Η VIII ΜΕΡΑΡΧΙΑ ζήτησε τη βοήθεια του δημάρχου Ιωαννίνων **Βλαχλειδή**. Ο δραστήριος δήμαρχος βρήκε τη λύση μετά από συνενόηση με το Διευθυντή της Εταιρείας ΜΠΟΥΤ ΑΝΤΩΝΙΟΥΛΟ, που είχε εργοτάξιο κοντά στο Λυκόδοστο που έκανε την αποξήρανση της λίμνης Λαψίστης. Εκεί είχε όλες τις ευκολίες και η εργασία έγινε σε μια μέρα στα τρία κανόνια της πυροβολαρχίας. Επί τέσσερις μέρες έγινε εντατική εκπαιδευτική λειτουργία του συστήματος για να αποκτήσουν αποτελεσματικήν χρήση και ευστοχίαν σε κινούμενους στόχους όπως είναι η πολεμική αεροπορία.

Εγώ πήγα με το ΖΑΡΟΝΙΚΟ στον ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ που ήταν αρχηγός του πυροβολικού και του είπα ότι τελείωσε η αποστολή μου και πρέπει να πάω στο Μηχανικό. Ο ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ μου είπε: **Εγώ σε χρειάζομαι και θα μείνεις εδώ. Όποιος σε θέλει θα σε ζητήσει από μένα. Έτσι και έγινε.** Με δική του εντολή πήγα στους λόχους Μηχανικού και αργότερα στο Κέντρο Επικοινωνιών που έγινε στη ΒΕΛΛΑ.

2. Θα ήθελα να σημειώσω λίγα λόγια για τα παρατηρητήρια των τσαμπατζήδων όπως έγραφε σε χρονογράφημα ο ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΛΑΣ. Εννοούσε τους δημοσιογράφους και τους ξένους επισκέπτες που ήθελαν να δούνε την περιοχή της φωτιάς χωρίς κινδύνους. Γιατί τα πολεμικά παρατηρητήρια είναι μέσα στη φωτιά. Παρατηρητήριον των Τζαμπατζήδων ήταν στην περιοχή της ΖΙΤΣΑΣ στην περίοδο του αμυντικού αγώνα της VIII Μερραρχίας.

3. Το τελευταίο τρίμηνο προ της 28 Οκτωβρίου 1940, συνό-

δεσα το ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ. Το Σάββατο 26 Οκτωβρίου ημέρα του Αγίου Δημητρίου το πρωί πήγαμε στο χάνι ΜΠΟΥΡΑΖΑΝΙ όπου ήταν ο Συν/χης ΡΗΓΑΣ που είχε ορισθεί να πάμε στη συνάντηση με τον αντίστοιχο ΙΤΑΛΟ στη γέφυρα της ΜΕΡΤΖΑΝΗΣ. Τη συνάντηση ακύρωσαν οι ΙΤΑΛΟΙ. Από εκεί πήγαμε στο **ΧΑΝΙ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ** όπου ήταν ο Αντ/χης **ΦΡΥΖΗΣ** μαζί με το Δ. ΚΩΣΤΑΚΗ. Του ευχηθήκαμε για τη γιορτή του. Επέμεινε να μείνουμε το μεσημέρι εκεί. Ο ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ με ευγενικό τρόπο του είπε ότι είναι ανάγκη να φύγουμε. Στο δρόμο μου είπε ότι ο **ΚΩΣΤΑΚΗΣ** είναι πολύτεκνος και ζει πολύ πτωχικά. Είχε δεχθεί πρόσκληση να παρευθύνει τη ΒΕΛΛΑΣ για φαγητό το μεσημέρι, όπου πήγαμε σε ΖΑΓΟΡΙΣΙΟ τραπέζι με κρεατόπιτα και τρίμα. Όταν φύγαμε μας έδωσε ένα μεγάλο δέμα με τρόφιμα από την παραγωγή της Σχολής για το σπίτι του Δ. ΚΩΣΤΑΚΗ. Τα πήγα την επομένη γιατί το βράδυ μείναμε στη ΒΕΛΛΑ. Το πρωί της επομένης πήγαμε πάλι στο **ΧΑΝΙ ΜΠΟΥΡΑΖΑΝΙ** όπου συναντήσαμε το δάσκαλο του χωριού Μολυβδοσκέπαστου Σταύρο Γκατζόπουλο. Τον θεωρούσε καλό πατριώτη. Μας είπε ότι οι Ιταλοί του Φυλακίου του είπαν πως την επομένη θα γίνει πόλεμος εάν οι Έλληνες δεν δεχθούν την ειρηνική προσφορά των Ιταλών για να καταλάβουν στρατηγικά μέρη της ΕΛΛΑΔΟΣ. Η πληροφορία απέδειχθη ακριβής την επομένη μέρα 28 Οκτωβρίου. Το μόνο που δεν πέτυχαν οι Ιταλοί είναι να πραγματοποιήσουν την υπόσχεσή τους ότι σε δύο μέρες θα τον κεράσουν καφέ στα ΓΙΑΝΝΕΝΑ. Το βράδυ που γυρίσαμε στα ΓΙΑΝΝΕΝΑ Ο ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ έμεινε στο Στρατηγείο και ενημέρωσε τον ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟ. Εγώ πήγα στο σπίτι του ΚΩΣΤΑΚΗ και έπειτα στο Κάστρο στη σπηλιά του Σκυλοσόφου όπου με τη διασπορά του Στρατηγείου είχε μεταφερθεί η Διοίκηση Πυροβολικού της Μερραρχίας. Εκεί με ξύπνησε ο τηλεφωνητής της Μερραρχίας στις 4 το πρωί με τη λέξη «ΠΟΛΕΜΟΣ».

4. Με το ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ φύγαμε με πολλή ασκήσεων και κράνη για το σταθμό Διοικήσεως που ήταν στη Στουτιγιέθ μεταξύ Βελλάς και Νεγράδων, με μεγάλη θέα για παρατήρηση από τη ΖΙΤΣΑ — ΧΑΒΟΣ — ΒΗΣΑΝΗ — ΒΑΣΙΛΙΚΟ — Υπορίες ΓΚΡΑΜΠΑΛΑ. Είχε σπηλιά και φυσική παραλλαγή. Είχε πίνακα τηλεφωνικό και γραμμές επικοινωνίας προς τους υποτομείς ΣΟΥΔΕΝΩΝ, ΚΑΛΠΑΚΙ και ΒΡΟΝΤΙΣΜΕΝΗΣ. Ο Λοχαγός ΦΑΣΟΗΣ συνέδεσε το ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ με όλους τους Διοικητές με εντολές για κάθε είδους κινήσεις να αναφέρουν σχετικά. Τις απογευματινές ώρες ήρθαν οι πρώτες πληροφορίες για την σύλληψη αιχμαλώτων από τις δύο κατευθύνσεις ΜΠΟΥΡΑΖΑΝΙ και ΧΑΝΙ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ. Για την εξέλιξη των επιχειρήσεων είχα γράψει στην περιγραφή ΓΚΡΑΜΠΑΛΑ - ΑΣΟΝΙΣΑ - ΚΑΛΠΑΚΙ. Εδώ θα περιοριστώ στους αιχμαλώτους.

5. Οι πληροφορίες εξηγούσαν ότι μεταξύ των πρώτων αιχμαλώτων ήταν ένας μοτοσυκλετιστής και ένας ποδηλάτης. Αυτοί πήραν λάθος μονοπάτι και έπεσαν στις δικές μας γραμμές. Οι αιχμαλώς ήταν πάντοτε πηγή πληροφοριών. Σε όλες τις συγκρούσεις σε μεγάλες ή μικρές μάχες συλλαμβάνονταν αιχμαλώς.

Ο ΚΑΤΣΙΜΗΤΡΟΣ στη σελίδα 242 του βιβλίου του γράφει ότι η **Μερραρχία συνέλαβε στο διάστημα 40 ημερών από της 28 Οκτωβρίου, 68 Αξιωματικούς και 2860 οπλίτας Ιταλούς αιχμαλώτους. Είχε στο διάστημα αυτό μόνο 84 οπλίτας αγνοουμένους Έλληνες.**

6. Η ιταλική αεροπορία κατά το διάστημα από 2 μέχρι 7 Νοεμβρίου εβροβάρδιζε τις Ελληνικές θέσεις από τη ΓΚΡΑΜΠΑΛΑ μέχρι τη ΖΙΤΣΑ αλλά και τα ΓΙΑΝΝΕΝΑ και η αντιαεροπορική πυροβολαρχία του ΖΑΡΟΝΙΚΟΥ είχε επιτυχημένες βολές εναντίον των αεροπορικών σχηματισμών. Σε μία επιδρομή Ιταλικών σχηματισμών, έριξε δύο μεγάλα βομβαρδιστικά τα οποία έπεσαν στις Ελληνικές γραμμές. Το ένα έπεσε στην κορυφή του βουνού και τα κομμάτια πέσανε τελείως διαλυ-

μένα στις ρεματιές. Το άλλο έπεσε σε ομαλό έδαφος και οι αεροπόροι δεν διεσώθηκαν. Στα συντρίμια θρέθηκαν δύο μεγάλα δέματα με καμιά εξηνταριά μύσες στο κεφάλι. Μερικοί αιχμάλωτοι είπαν πως τα προορίζαν για τις Ηπειρώτισσες να τις τρομοκρατήσουν.

Το γεγονός αυτό ο **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ** στη σελίδα 59 του **Βιβλίου του ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΟΠΟΙΑ** σχολιάζει ως εξής: «Εδώ οι Ιταλοί είχαν κάνει λάθος. Η Ηπειρώτισσα φοράει μαύρο μαντήλι επιζωής χωρίς να κλαίει κάποιον. Φοράει και μαύρο ρούχο, μαύρο τσαρούχι.

Τα βραχοβούνια που τη ν' ανηφορίζει χωρίς προσπάθεια μαζί με το κοπάδι της τα γίδια, η θωριά της ξεκόβεται στεγνή, μοναστική αργασμένη από το χαλάζι και το λιποθύρι.

Το ανθρώπινο αυτό πλάσμα έχει πάρει απάνω του κάτι από τη στέγνα του τοπίου, του κατάγυμνου βράχου, που τον σκουντάς με το πόδι σου και τσακμακίζει. Σου λέει καλημέρα η Ηπειρώτισσα και η κουβέντα της είναι κοφτή σαν πρόσταγμα. Έχει μια παρθενία απροσπέλαστη, όπως η ζωή της είναι σκληρή και αμίλητη. Ξυπνημένη από τις τρεις πριν φέξει, κάθε μέρα, χειμώνα - καλοκαίρι, δουλεύει στο σπίτι, ζυμώνει, φουρνίζει, μαγειρεύει, ύστερα βγαίνει στο χωράφι, δυο χούφτες χώμα μέσα σε μια κουφάλα βράχο, μαχέται εκεί ως το βράδυ.

Λίγος ύπνος και πάλι εξαρχής. Κοιτάς το τοπίο γύρω, τα θεομύρωτα βουνά της Παραμυθίας, τη φοβερή Γκαμιά, την Πίνδο, και καταλαβαίνεις πως η ψυχή του τόπου έχει δώσει στο μαυροντυμένο τούτο πλάσμα με το σκοτεινό κόρφο. Μαννά, γυναίκα, αδερφή, θυγατέρα, παραστάθηκε σ' όλο το μήκος του αγώνα τον άντρα, τον πολεμιστή, αφοσιωμένη, αλύγιστη, αποφασισμένη, ολόρθη εικόνα του χρέους και της τιμής. Τι έρχονταν να κάνουν οι στρατιώτες του Μουσολίνι σε μια χώρα έτσι αμάλαινη και πικρή;»

Για την αντιγραφή
Τ. Μητσιάδης

Εκλογές 7 Νοέμβρη 2010

«ΕΝΙΑΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ»
Υποψήφιος Δήμαρχος ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ

Εκλογική Περιφέρεια Ανατολικού Ζαγορίου

Υποψήφιοι Δημοτικοί Σύμβουλοι

- 1. ΕΞΑΡΧΟΥ ΣΟΦΙΑ του ΧΡΗΣΤΟΥ
- 2. ΖΩΜΠΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
- 3. ΚΑΤΣΙΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
- 4. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
- 5. ΝΑΣΙΚΑΣ ΝΙΚΗΤΑΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
- 6. ΝΟΛΑ-ΣΤΕΡΓΙΑΔΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡ. του ΙΩΑΝΝΗ
- 7. ΠΑΠΑΛΕΟΝΤΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΦΙΛΙΠΠΟΥ
- 8. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
- 9. ΡΙΖΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ του ΙΩΑΝΝΗ
- 10. ΣΙΑΜΕΤΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ
- 11. ΤΟΚΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
- 12. ΤΣΟΥΠΙΝΑΚΗΣ ΘΩΜΑΣ του ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ

Εκλογική Περιφέρεια Βοδούσας

- 1. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
- 2. ΣΙΑΦΑΚΑ-ΔΗΜΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ του ΣΩΤΗΡ.

Εκλογική Περιφέρεια Κεντρικού Ζαγορίου

- 1. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
- 2. ΚΑΛΙΑΝΤΑ ΥΠΑΠΑΝΤΗ (ΠΑΤΥ) του ΚΩΝ/ΝΟΥ
- 3. ΜΑΡΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ (ΚΟΥΛΑ) του ΔΗΜΗΤΡ.
- 4. ΠΑΣΧΑΛΗ ΜΑΡΙΑ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
- 5. ΤΣΑΤΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ του ΣΠΥΡΙΔΩΝ
- 6. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΙΩΑΝΝΗ
- 7. ΦΕΡΟΥΚΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ
- 8. ΧΑΤΖΗΜΑΝΟΥΗΛ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΣΩΤΗΡ.

Εκλογική Περιφέρεια Παπίγκου

- 1. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΔΗΜ. (ΜΙΧΑΛΗΣ) του ΑΛΕΞ.

Εκλογική Περιφέρεια Τύμφης

- 1. ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
- 2. ΒΛΑΧΟΣ ΜΙΧΑΗΛ του ΠΟΥΛΧΡΟΝΗ
- 3. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
- 4. ΚΑΤΣΕΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
- 5. ΜΠΟΥΛΤΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
- 6. ΝΤΑΦΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
- 7. ΤΣΙΜΗΣ ΑΓΑΜΕΜΩΝ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
- 8. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ

Υποψήφιοι Εκπρόσωποι

Τοπική Κοινότητα Ανθρακίτη

- 1. ΒΑΖΙΑΚΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
- 2. ΛΙΟΝΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ

Τοπική Κοινότητα Άνω Πεδινών

- 1. ΚΑΤΣΑΒΡΙΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
- 2. ΤΡΑΚΗΣ ΠΟΥΛΥΖΩΗΣ του ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Βίτσας

- 1. ΛΑΔΙΑ ΠΟΥΛΥΞΕΝΗ του ΑΧΙΛΛΕΑ

Τοπική Κοινότητα Βοδούσας

- 1. ΒΑΡΣΑΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
- 2. ΒΡΑΖΙΤΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΜΙΧΑΗΛ

Τοπική Κοινότητα Βραδέτου

- 1. ΧΡΗΣΤΟΓΟΥΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ

Τοπική Κοινότητα Γρεβενιτίου

- 1. ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ του ΧΡΙΣΤΟΔ.
- 2. ΚΙΤΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
- 3. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ-ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ ΣΟΦ. του ΚΩΝ.
- 4. ΡΑΠΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ

Τοπική Κοινότητα Δεματίου

- 1. ΑΓΓΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ
- 2. ΚΑΤΣΕΦΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
- 3. ΧΟΛΕΒΑ ΑΝΤΙΓΟΝΗ του ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Τοπική Κοινότητα Διλόφου

- 1. ΒΑΡΖΩΚΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ του ΒΥΡΩΝ

Τοπική Κοινότητα Διποτάμου

- 1. ΝΟΥΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ
- 2. ΡΑΠΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Δόλιανης

- 1. ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
- 2. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚΑΤ. του ΧΡΗΣΤ.

Τοπική Κοινότητα Ελάτης

- 1. ΘΕΟΧΑΡΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του ΧΑΡΙΛΑΟΥ
- 2. ΦΕΡΟΥΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ελατοχωρίου

- 1. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
- 2. ΤΣΟΥΚΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ του ΧΡΗΣΤΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ηλιοχωρίου

- 1. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
- 2. ΦΙΛΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ

Τοπική Κοινότητα Ιτέας

- 1. ΓΑΛΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΑΝΤΩΝΙΟΥ
- 2. ΖΗΔΡΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καβαλλαρίου

- 1. ΚΑΤΣΙΟΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
- 2. ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καπεσόδου

- 1. ΤΟΛΟΓΛΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ του ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Τοπική Κοινότητα Καρυών

- 1. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ ΝΙΚΗΤΑΣ του ΙΩΑΝΝΗ

Τοπική Κοινότητα Καστανώνα

- 1. ΣΤΑΣΙΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ
- 2. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΚΑΙΤΗ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Κάτω Πεδινών

- 1. ΣΑΚΚΑΣ ΠΑΥΛΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Κήπων

- 1. ΓΚΡΟΥΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ του ΣΩΚΡΑΤΗ

Τοπική Κοινότητα Λάιστας

- 1. ΒΑΔΙΒΟΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
- 2. ΓΡΙΒΑΣ ΗΛΙΑΣ του ΑΝΔΡΕΑ

Τοπική Κοινότητα Λεπτοκαρυάς

- 1. ΑΡΜΕΝΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Μακρινού

- 1. ΖΑΝΟΣ ΗΛΙΑΣ του ΧΑΡΙΛΑΟΥ
- 2. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΑΧΙΛΛΕΑ

Τοπική Κοινότητα Μανασσής

- 1. ΑΤΖΕΜΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ-ΝΙΚΗ του ΛΑΖΑΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Μεσοβουνίου

- 1. ΧΑΛΑΤΣΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ του ΝΙΚΗΤΑ

Τοπική Κοινότητα Παπίγκου

- 1. ΚΟΥΖΕΛΗΣ ΘΩΜΑΣ του ΑΝΔΡΕΑ
- 2. ΚΥΡΚΟΥ ΕΥΡΙΚΛΕΙΑ του ΙΩΑΝΝΗ
- 3. ΤΣΕΛΙΔΗΣ ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
- 4. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Πέτρας

- 1. ΚΑΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
- 2. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ ΜΑΡΙΑ του ΙΩΑΝΝΗ
- 3. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ποταμιάς

- 1. ΜΗΤΣΗΣ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Σκαμελίου

- 1. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ

Τοπική Κοινότητα Τριστένου

- 1. ΑΓΓΕΛΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ του ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
- 2. ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ

Τοπική Κοινότητα Τσεπελόδου

- 1. ΚΗΤΑΣ ΘΩΜΑΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
- 2. ΠΑΣΧΟΣ ΘΩΜΑΣ του ΘΕΟΔΩΡΟΥ
- 3. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ του ΙΩΑΝΝΗ

Τοπική Κοινότητα Φλαμπουραρίου

- 1. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
- 2. ΤΣΟΥΠΙΝΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΔΗΜΗΤΡ.

Τοπική Κοινότητα Φραγκάδων

- 1. ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Ψηφοφόροι Δήμου Ζαγορίου που ψήφισαν στις προηγούμενες Δημ. Εκλογές:	
Ανατολικού Ζαγορίου	1.996
Κεντρικού Ζαγορίου	1.760
Τύμφης Ζαγορίου	1.908
Βωδούσα Ζαγορίου	221
Πάπιγκο Ζαγορίου	223
Σύνολο	6.108

« ΖΑΓΟΡΙ ΜΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ »
Υποψήφιος Δήμαρχος ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ του ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Εκλογική Περιφέρεια Ανατολικού Ζαγορίου

Υποψήφιοι Δημοτικοί Σύμβουλοι

- 1. ΑΓΓΕΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ του ΙΩΑΝΝΗ
- 2. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΗ του ΙΩΑΝ.
- 3. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ
- 4. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ
- 5. ΛΙΑΝΟΥ ΑΛΕΞΙΑ του ΣΤΕΦΑΝΟΥ
- 6. ΜΟΥΤΣΩΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ του ΛΕΩΝΙΔΑ
- 7. ΜΠΙΡΜΠΙΛΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ του ΑΝΔΡΕΑ
- 8. ΝΤΕΛΛΗ ΔΗΜΗΤΡΑ του ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
- 9. ΡΟΥΣΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
- 10. ΤΣΙΠΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ του ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
- 11. ΧΟΛΕΒΑ ΜΑΡΙΝΑ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εκλογική Περιφέρεια Βωδούσας

- 1. ΜΑΛΑΝΔΡΑΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΟΣ του ΣΠΥΡΙΔ.

Εκλογική Περιφέρεια Κεντρικού Ζαγορίου

- 1. ΓΕΠΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΘΕΟΦΙΛΟΥ
- 2. ΖΑΜΠΑΚΟΛΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
- 3. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡ. του ΑΝΔΡ.
- 4. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
- 5. ΠΑΠΙΓΚΙΩΤΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
- 6. ΠΡΕΝΤΖΑ ΕΙΡΗΝΗ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
- 7. ΡΑΠΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του ΑΝΤΩΝΙΟΥ
- 8. ΤΖΟΚΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ του ΜΙΧΑΗΛ
- 9. ΧΑΒΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ του ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εκλογική Περιφέρεια Παπίγκου

- 1. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΔΗΜΗΤΡ.

Εκλογική Περιφέρεια Τύμφης

- 1. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
- 2. ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
- 3. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ
- 4. ΡΑΠΤΗΣ ΗΛΙΑΣ του ΚΛΕΑΡΧΟΥ
- 5. ΡΕΜΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
- 6. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΒΙΡΓΙΝΙΑ του ΣΩΚΡΑΤΗ

Υποψήφιοι Εκπρόσωποι

Τοπική Κοινότητα Αγίου Μηνά

- 1. ΚΟΥΓΚΟΥΛΗ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ του ΑΝΔΡΕΑ
- 2. ΣΙΛΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ανθρακίτη

- 1. ΜΑΝΤΖΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
- 2. ΤΖΙΜΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ

Τοπική Κοινότητα Άνω Πεδινών

- 1. ΔΕΜΑΤΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
- 2. ΞΑΝΘΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ

Τοπική Κοινότητα Αρίστης

- 1. ΚΑΡΠΟΥΖΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
- 2. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ

Τοπική Κοινότητα Ασπραγγέλων

- 1. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΜΑΙΡΗ του ΘΩΜΑ
- 2. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝ του ΑΓΑΘΟΚΛΗ

Τοπική Κοινότητα Βίτσας

- 1. ΑΓΓΕΛΗ ΕΛΕΝΗ του ΘΕΟΦΙΛΟΥ
- 2. ΧΑΡΙΣΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Βοδούσας

- 1. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ

Τοπική Κοινότητα Βραδέτου

- 1. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΠΑΝΑΓ.

Τοπική Κοινότητα Βρυσσχωρίου

- 1. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΔΗΜΗΤΡ.

Τοπική Κοινότητα Γρεβενιτίου

- 1. ΝΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΣ – ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ του ΙΩΑΝΝΗ
- 2. ΠΕΤΣΙΟΥ ΑΘΗΝΑ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
- 3. ΡΑΠΤΗ ΑΡΕΤΗ του ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Δεματίου

- 1. ΞΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
- 2. ΤΣΙΑΚΑΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Δικορύφου

- 1. ΛΕΚΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Τοπική Κοινότητα Διλόφου

- 1. ΒΛΑΧΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ
- 2. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΑΛΕΞ.

Τοπική Κοινότητα Διποτάμου

- 1. ΛΩΛΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
- 2. ΣΙΟΥΤΗ ΘΕΑΝΩ του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ελάτης

- 1. ΔΕΜΑΤΑΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
- 2. ΠΟΥΛΥΖΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ελαφοτόπου

- 1. ΔΡΑΜΠΑΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΠΑΥΛΟΥ
- 2. ΤΖΟΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΜΙΧΑΗΛ

Τοπική Κοινότητα Ηλιοχωρίου

- 1. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ιτέας

- 1. ΝΤΕΛΛΗ ΣΟΥΛΤΑΝΑ του ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καβαλλαρίου

- 1. ΔΟΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καλουτάς

- 1. ΝΑΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΑΛΕΞΙΟΥ

2. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καπεσόδου

- 1. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΘΟΥΚΥΔ. του ΠΑΝΤΕΛΗ
- 2. ΡΑΠΤΗΣ ΠΛΑΤΩΝ του ΠΑΥΛΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καρυών

- 1. ΖΗΓΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ του ΙΩΑΝΝΗ
- 2. ΠΑΠΠΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τοπική Κοινότητα Κάτω Πεδινών

- 1. ΚΑΠΕΛΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
- 2. ΜΑΓΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τοπική Κοινότητα Κουκουλίου

- 1. ΒΑΚΑΜΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Λάιστας

- 1. ΣΑΧΡΟΝΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑ του ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Λεπτοκαρυάς

- 1. ΜΗΤΣΙΜΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ

Τοπική Κοινότητα Μανασσής

- 1. ΜΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Μεσοβουνίου

- 1. ΚΟΝΤΟΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΑΛΕΞ.
- 2. ΜΑΓΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Μονοδενδρίου

- 1. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
- 2. ΘΕΜΕΛΗ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ του ΜΕΝΕΛΑΟΥ

Τοπική Κοινότητα Νεγάδων

- 1. ΒΟΥΖΟΠΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Παπίγκου

- 1. ΔΟΣΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
- 2. ΛΑΒΑΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ του ΚΛΕΟΜΕΝΗ
- 3. ΠΑΠΑΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Πέτρας

- 1. ΧΡΟΝΗ ΜΑΡΙΑ του ΘΩΜΑ

Τοπική Κοινότητα Τσεπελόδου

- 1. ΤΣΑΒΑΛΙΑ ΕΛΕΝΗ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τοπική Κοινότητα Φραγκάδων

- 1. ΓΡΑΒΑΝΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πόσοι εκλέγονται με το νέο νόμο «Καλλικράτη»
στο Δήμο Ζαγορίου

ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ		
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΑΡ. ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ	2.402	8
ΒΩΒΟΥΣΗΣ	179	1
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ	1.601	6
ΠΑΠΙΓΚΟΥ	357	1
ΤΥΜΦΗΣ	1.493	5
ΣΥΝΟΛΟ	6.032	21

« Ζ Α Γ Ο Ρ Ι »

Υποψήφιος Δήμαρχος ΣΟΥΚΟΥΒΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Εκλογική Περιφέρεια Ανατολικού Ζαγορίου

Υποψήφιοι Δημοτικοί Σύμβουλοι

1. ΓΙΩΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
2. ΔΕΣΠΟΤΗ-ΘΑΝΟΥ ΕΛΕΥΘ.(ΛΙΛΑ) του ΘΕΟΔ.
3. ΘΕΟΔΩΡΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΗ του ΠΑΥΛΟΥ
4. ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
5. ΚΑΝΑΒΟΥΛΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
6. ΚΑΤΣΙΟΥ-ΒΙΚΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΑ του ΜΙΛΤΙΑΔΗ
7. ΜΑΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
8. ΜΠΑΡΜΠΑΛΙΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
9. ΣΠΥΡΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
10. ΤΣΙΑΤΟΥΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
11. ΤΣΙΟΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΚΛΕΟΜΕΝΗ

Εκλογική Περιφέρεια Βοπούσης

1. ΒΑΣΙΩΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ του ΖΗΣΗ

Εκλογική Περιφέρεια Κεντρικού Ζαγορίου

1. ΖΑΡΙΔΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ του ΦΙΛΙΠΠΟΥ
2. ΖΑΡΚΑΔΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
3. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
4. ΜΥΡΙΔΑΚΗ ΑΣΠΑΣΙΑ του ΑΝΤΩΝΙΟΥ
5. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΜΙΧΑΗΛ του ΜΑΤΘΑΙΟΥ
6. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
7. ΡΑΠΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
8. ΤΖΙΟΜΠΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Εκλογική Περιφέρεια Παπίγκου

1. ΣΚΟΥΡΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΟΔΥΣΣΕΑ

Εκλογική Περιφέρεια Τύμφης

1. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΙΚΛ. του ΛΑΜΠΡ.
2. ΒΟΥΡΒΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
3. ΓΡΙΒΑ ΜΑΡΙΑ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ
4. ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΑΛΚΗΣ του ΜΙΧΑΗΛ
5. ΤΑΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΣΩΚΡΑΤΗ
6. ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
7. ΤΖΟΥΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Υποψήφιοι Εκπρόσωποι

Τοπική Κοινότητα Αγίου Μηνά

1. ΣΙΟΥΤΗ – ΣΟΥΡΛΟΥΚΑ ΔΩΡΟΘΕΑ του ΚΩΝ.

Τοπική Κοινότητα Ανθρακίτη

1. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ του ΧΡΙΣΤΟΔ.

Τοπική Κοινότητα Άνω Πεδινών

1. ΔΟΥΒΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Αρίστης

1. ΓΚΑΤΖΕΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τοπική Κοινότητα Βίτσας

1. ΒΑΣΔΕΚΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ
2. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔ. του ΣΟΦΟΚΛΗ

Τοπική Κοινότητα Βραδέτου

1. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του ΣΠΥΡΙΔ.

Τοπική Κοινότητα Βρυσοχωρίου

1. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ

Τοπική Κοινότητα Βοδούσης

1. ΚΟΥΣΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ

Τοπική Κοινότητα Γρεβεντίου

1. ΒΡΑΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
2. ΡΑΠΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
3. ΣΤΡΑΠΕΛΗ ΑΓΛΑΙΑ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
4. ΤΑΤΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Τοπική Κοινότητα Διλόφου

1. ΜΠΡΙΑΣΟΥΛΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ του ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Δόλιανης

1. ΚΑΤΣΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ελάτης

1. ΛΩΡΙΔΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΘΩΜΑ

Τοπική Κοινότητα Ελατοχωρίου

1. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΘΩΜΑΣ του ΘΕΟΔΩΡΟΥ
2. ΣΑΚΚΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ελαφοτόπου

1. ΓΚΟΓΙΑΝΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
2. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ

Τοπική Κοινότητα Ηλιοχωρίου

1. ΝΑΣΚΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
2. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ του ΗΛΙΑ

Τοπική Κοινότητα Ιτέας

1. ΝΤΕΛΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
2. ΧΑΤΖΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ του ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καλουτάς

1. ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ του ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καπεσόδου

1. ΔΑΛΚΑΒΟΥΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καρυών

1. ΓΑΒΡΕΑ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑ του ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Καστανών

1. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ του ΑΛΕΞ.
2. ΠΑΠΙΓΚΙΩΤΗ ΕΛΕΝΗ του ΜΙΧΑΗΛ

Τοπική Κοινότητα Κάτω Πεδινών

1. ΝΤΑΧΡΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Κήπων

1. ΒΛΑΧΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Κουκουλίου

1. ΤΣΟΥΜΑΝΗ ΔΙΟΝΥΣΙΑ του ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Λάιστας

1. ΓΑΤΣΕΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΠΕΡΙΚΛΗ

Τοπική Κοινότητα Λεπτοκαρυάς

1. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΑΔΜΗΤΟΥ
2. ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΛΑΜΠΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Μακρινίου

1. ΖΑΝΟΥ ΙΩΑΝΝΑ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
2. ΚΑΠΕΡΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Μεσοδουνίου

1. ΜΟΥΚΟΒΙΝΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του ΛΑΖΑΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Μονοδενδρίου

1. ΛΑΔΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Νεγιάδων

1. ΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Παπίγκου

1. ΚΑΛΙΑΚΜΑΝΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ του ΚΩΝ/ΝΟΥ
2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΠΕΤΡΟΥ
3. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Τοπική Κοινότητα Πέτρας

1. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΒΑΣΙΛ.
2. ΠΑΠΑΖΩΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
3. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Σκαμνελίου

1. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τοπική Κοινότητα Τριστένου

1. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ
2. ΠΟΤΣΟΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Τοπική Κοινότητα Τσεπελόδου

1. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
2. ΤΑΓΚΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ του ΠΑΝΤΕΛΗ
3. ΤΑΓΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΑΛΕΞΙΟΥ

Τοπική Κοινότητα Φλαμπουραρίου

1. ΒΛΑΧΙΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Τοπική Κοινότητα Φραγκιάδων

1. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
2. ΓΡΑΒΑΝΗ – ΠΛΑΚΙΔΑ ΒΑΙΑ του ΙΩΑΝΝΗ

Ζαγορίσιοι Υποψήφιοι για την Περιφέρεια Ηπείρου

1. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Ασπράγγελοι) με το συνδυασμό «ΑΥ.ΡΙ.Ο.»
 2. ΚΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Αρίστη) με το συνδυασμό «Αξιοβίωτη Ανάπτυξη Ηπείρου»
 3. ΛΟΥΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Καλωτά) με το συνδυασμό «ΑΥ.ΡΙ.Ο.»
 4. ΠΑΠΑΒΡΑΝΟΥΣΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ (Γρεβενί) με το συνδυασμό «Ηπειρος τόπος να ζεις».
 5. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ (Βίτσα) με το συνδυασμό «ΑΥ.ΡΙ.Ο.»
 6. ΠΑΠΑΕΥΣΤΑΘΙΟΥ – ΤΣΑΓΚΑ ΜΑΡΟΥΛΑ (Γρεβενί) με το συνδυασμό «Αξιοβίωτη Ανάπτυξη Ηπείρου».
 7. ΤΣΑΤΟΥΡΑ ΜΑΡΙΑ (Ανατολικό Ζαγόρι) με το συνδυασμό «Αξιοβίωτη Ανάπτυξη Ηπείρου».
 8. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΗ ΑΝΤΑ (Πάπιγκο) με το συνδυασμό «ΑΥ.ΡΙ.Ο.»
 9. ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Άνω Πεδινά) με το συνδυασμό «Ηπειρος Τόπος να ζεις».
- Καταχωρήσαμε όσους μας ενημέρωσαν. Ευχόμαστε σε όλους καλή επιτυχία.
- Το «Ζ» μας

«Εις το Ζαγόριον, εξέλιπον «οι πετεινοί»
(Νικόλαος Γεωργιάδης, 1930)

οποιοδήποτε προσωπικό κόστος, φτάνει να έχουν μπροστά τους ένα σκοπό, ένα όραμα...

2010. Μπροστά στην πρόκληση του Ενιαίου Ζαγοριού όνειρο γενεών, μια ανάσα πριν τις εκλογές.

Δυσκολεύονται να καταρτίσουν τα ψηφοδέλτια. Δεν υπάρχει ενδιαφέρον. Απέχουν οι άξιοι και πάλι όπως και τότε, υπάρχει απροθυμία, για να μην πω αδιαφορία.

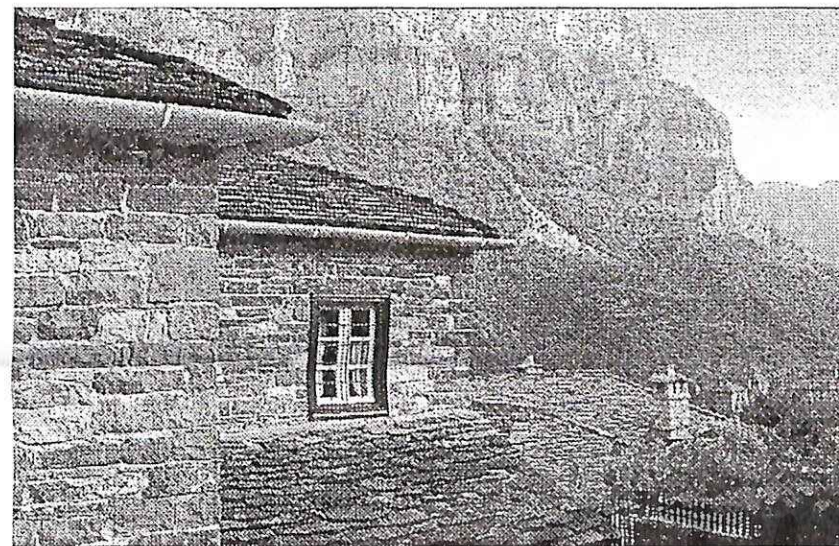
Λέιπουν, δεν δίνουν το

Δεν έχουν ανάγκη απ' αυτούς. Υπάρχει αφθονία!

Κάθε άλλο. Υπάρχουν και παραυπάρχουν, άξιοι και πανάξιοι. Άνθρωποι με ορίζοντες, με προτάσεις τολμηρές με προοπτική, πώς δεν υπάρχουν;

Της ΕΛΕΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ - ΔΟΥΒΛΗ

Αλλά σκοντάφτουν. Σκοντάφτουν στο κατεστημένο και τους μηχανισμούς του.

παρόν οι νέοι, οι μορφωμένοι, οι ειδικοί, αυτοί που πρέπει να πάρουν στα χέρια τους το μέλλον του τόπου.

Λείπουν οι οραματιστές όσο και τα οράματα. Λείπουν αυτοί που με τη μόρφωση –τόσο απαραίτητη σήμερα, το πάθος και το μεράκι για τον τόπο θα αποκωδικοποιήσουν τα μηνύματα των καιρών. Λείπουν αυτοί που έχουν εφόδια ώστε να ιχνηλατούν την πολιτιστική πορεία του Ζαγοριού.

Είμαστε όλοι οι Ζαγορίσιοι περήφανοι για τον τόπο μας και τον πολιτισμό μας. Αλλά ως εκεί. Τι κάνουμε εμείς οι σημερινοί για ν' αλλάξει ο τόπος;

Γιατί η εποχή και οι συνθήκες δεν θέλουν «απλούς» διαχειριστές της εξουσίας».

Αποθαρρύνονται απ' τα εμπόδια και τις τρικλοποδιές. Δεν ανέχονται τη συναλλαγή. Τους φρενάρει η απαξίωση της πολιτικής και των πολιτικών, η αναξιοκρατία. Βλέπουν τους φελούς να επιπλέουν και να κατακάθονται οι αξίες κι απελπίζονται. Ύστερα είναι και «οι προτάτες» οι παντός είδους, τα συμφέροντα. Η περηφάνια κι η αξιοπρέπεια, η αλήθεια, η ειλικρίνεια, δυστυχώς είναι στα αζήτητα στις μέρες μας, και δεν τα ανέχονται όλα αυτά όσοι είναι ασυμβίβαστοι και δεν μπορούν να ζήσουν στους ασφυκτικούς αυτούς κλοιούς.

Κι όμως! Τέτοιους ανθρώπους πρέπει να βοηθήσουμε. **Ας «αναμερήσουν» μερικοί για να διαθούνε κι άλλοι**

φτάνει πια! Η πολιτική δεν είναι «επάγγελμα» που σε συντροφεύει μια ζωή...

Σήμερα είναι ανάγκη να υιοθετήσουμε ένα άλλου είδους όραμα για το Ζαγόρι, για να μη χάσουμε κι' αυτά που μας απόμειναν και γίνουμε «υπηρέτες» στον τόπο μας. Γι' αυτό πρέπει ν' ανοίξουμε τον δρόμο σ' άλλου είδους ανθρώπους.

Δεν μπορούμε και δεν πρέπει επιτέλους ν' αφήσουμε να αποφασίζουν άλλοι για το Ζαγόρι χωρίς τους Ζαγορίσιους.

Με όραμα, με σχεδιασμό μακρόπνοο, πόνο και σεβασμό για τον τόπο γνώση και ευαισθησία, τόλμη και υπευθυνότητα, αξιοπιστία και διαφάνεια, με ευπρέπεια αλλ' όχι δουλικότητα χωρίς εμπάθειες και στείρες αντιπαραθέσεις, χωρίς συμβιβασμούς και μικροσυμφέροντα, χωρίς προχειρότητες και έργα βιτρίνας και προπάντων χωρίς «κομματικούς εναγκαλισμούς».

Φαντάζει πολύ μακρινό το **ενιαίο ψηφοδέλτιο** που θα επιστράτευε και θα επιβράβευε τους άξιους και ικανούς.

Ως τότε ας δώσουμε με τον «Καλλικράτη» μια ευκαιρία και σ' άλλους ανθρώπους για μια άλλη φωνή, άλλο ξεκίνημα, για την τελευταία μας ελπίδα.

Είναι καθήκον και υποχρέωση να τους βοηθήσουμε, να τους ανοίξουμε το δρόμο.

Τότε και μόνο τότε θα μπορέσουν «οι πετεινοί». «Δεν εξέλιπον –θέλω να πιστεύω εγώ– σήμερα στο Ζαγόρι οι πετεινοί». Απλώς καρτερούν την ώρα και τις συνθήκες που θα τους κάνουν να ξεδιπλώσουν τα φτερά τους **«να λαλήσουν» και να μας ξυπνήσουν.**

Κι αυτό ε! ... για το δικό μας ... καλό, είναι κυριολεκτικά στο δικό μας χέρι.

Οδοιπορικό στα Ζαγοροχώρια

Ένα σύντομο οδοιπορικό στα Ζαγοροχώρια πριν από 35 χρόνια, όπως μας το παρουσιάζει στο βιβλίο της «ΟΤΑΝ ΕΧΑΣΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ» η συγγραφέας Αγγελική Ζολώτα φιλόλογος καθηγήτρια.

«Στις 25 Ιουνίου 1996 μια παρέα με δυο αυτοκίνητα ξεκίνησε και πήραμε το δρόμο προς το Ζαγόρι: Μονοδέντρι, Χαράδρα Βίκου, Τσεπέλοβο! Το είχα αποχαιρετήσει τον Ιούνιο του 1961. (Φρίκη. Πώς φεύγει ο καιρός;...

Η συγγραφέας αποχαιρετά το γραφικό Τσεπέλοβο.

Μάλλον όμως είναι καλύτερα που φεύγει...».

– Τι βλέπεις; με ρώτησαν τ' αδέρφια μου.

– Καινούργια κτίρια, κολόνες της ΔΕΗ, ΙΧ αυτοκίνητα, ευμερία, καφετέριες! Μόνο ο πλάτανος δεν άλλαξε!

Να και το μαγαζάκι του κυρ-Κώστα, όπου μεσημέρι-βράδυ τρώγαμε τότε οι Καθηγητές: Σπύρος Μανωλάτος, Ανδρέας Βαταβάλης, Σπύρος Κάτσενας. Με θυμόταν ο κυρ-Κώστας, του χάρισα και ένα «Δρόμο...», του έδειξα τις σελίδες που τον αφορούν, συγκινήθηκε. Με κοίταζε...

– Δεν άλλαξες! μου λέει. (Σιγά! Αλλά όπως ο Κρητικός εκείνος: «Κατέχω το πως είναι ψέμματα. Μόνο λέγε μου!...»). Εκείνο το πέτρινο κτίριο εκεί θα στην άκρη είναι το καινούργιο Γυμνάσιο! συνεχίζει ο κυρ-Κώστας. Όμως δεν έχουμε πια παρά ελάχιστους μαθητές, οι πιο πολλοί Αλβανοί, και το Σχολείο είναι έτοιμο να κλείσει...

– Το τέμπλο της Εκκλησίας μας έχει χαρακτηριστεί θησαυ-

ρός σπάνιος! μου λέει ο νεωκόρος, που έτυχε εκεί, και με θυμόταν κι αυτός. Μπορώ ν' ανοίξω την Εκκλησία για χάρη σας. Πάμε;

Και μπήκαμε όλη η παρέα και θαυμάσαμε, και –παρ'ότι...! έβαλα και με φωτογράφισαν. (Έλεος!)

Εγώ, ήθελα να προχωρήσουμε προς το ανατολικό Ζαγόρι, «Όχι, κουραστήκαμε!» είπε κάποιος, «πάμε μια άλλη φορά...» (Όμως ό,τι αναβάλλεται χάνεται... Ό,τι ματαιώνεται πεθαί-

νει...), καθήσαμε, φάγαμε, και ξεκινήσαμε πάλι για Ιωάννινα. Εγώ ήμουνα με τον μικρό μου αδερφό. Όταν φτάσαμε στη στροφή κάτω και απέναντι:

– Ας σταματήσουμε λιγάκι! του είπα.

Βγήκαμε απ' το αυτοκίνητο, και κοίταξα το χωριό απέναντι: «Θα το ξαναδώ άραγε ποτέ» από μέσα μου.

– Οδοιπόρος, βγάλε μου μια φωτογραφία! είπα, και ετοίμασα τη μικρούλα θαυματουργή Ολυμπία, που την αγόρασα στην αλησμόνητη Στουτγάρδη.

Γύρισα την πλάτη, κοίταξα προς το χωριό.

– Έτσι πάρε με! του είπα.

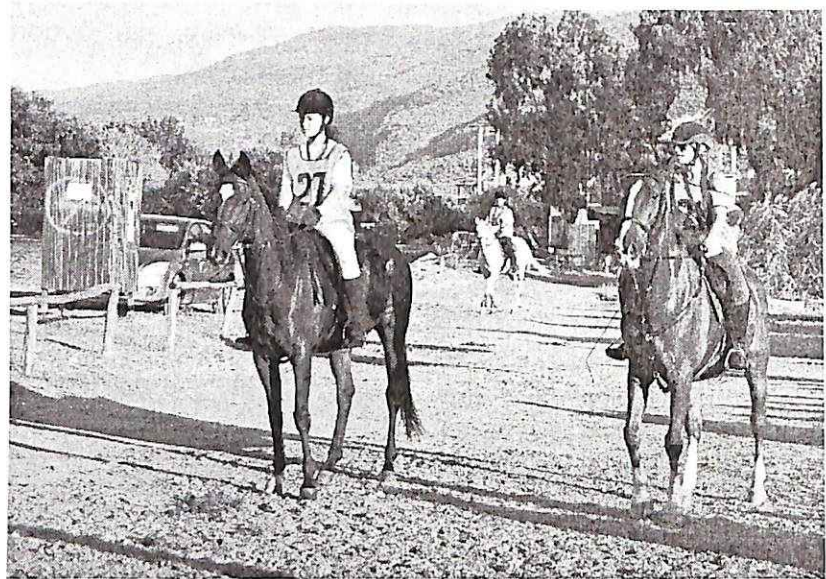
Και από μέσα μου:

«Το αφήγημα Αποχαιρετισμός (εξήντα σελίδες) είναι έτοιμο. Αν γράψω κι άλλες ιστορίες, αν τυπώσω κάποτε καινούργιο βιβλίο, αν πετύχει τούτη η φωτογραφία... Θα τηβάλω στο εξώφυλλο!»

(Και έγινε έτσι τον Απρίλιο της επόμενης χρονιάς – 1997)

AMAZONES AP' ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ

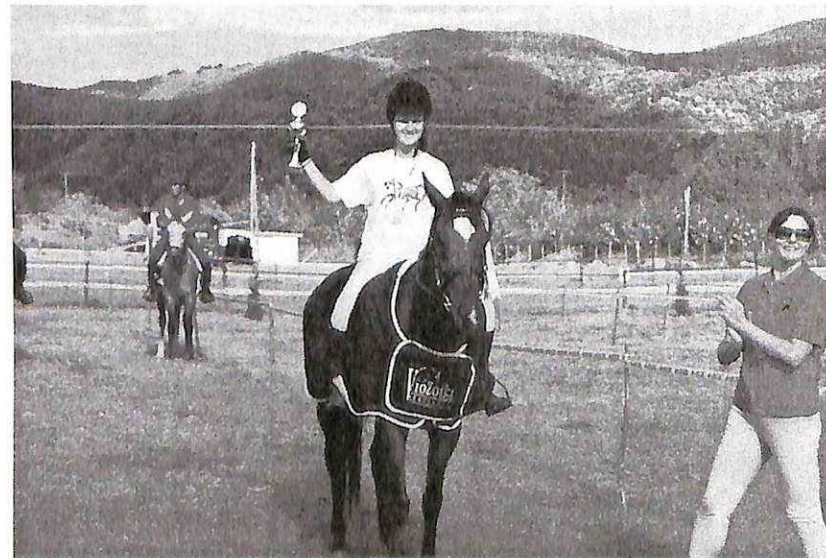
Με τα χρώματα του ΟΜΙΛΟΥ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ και τους ίππους FAITHFUL LOVE και DOUGLAS ιδιοκτησίας των Τάσου Καστάνη και Κώστα Νάκου, δυο Ζαγορίσιες αμαζόνες, η Ηλέκτρα Καρβούνη Καρατζά από τους Ασπραγγέλους και η Νατάσα Γκρουϊδή από τους Κήπους, πήραν μέρος στους αγώνες Ιππικής Αντοχής (EDURANCE) της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ιππασίας που διεξήχθησαν στις Μηλιές του Πηλίου στις 26–9–2010.

Η Νατάσα αγαπάει τα άλογα και την ιππασία και είναι ιδιοκτήτρια δύο αλόγων, που τα έχει στους Κήπους. Ήταν η πρώτη της φορά που λάμβανε μέρος σε αγώνες ιππασίας αφού μόλις την προηγούμενη μέρα πέρασε με επιτυχία τις εξετάσεις (License). Έτσι την επόμενη στις 26–9–2010 αγωνίστηκε στα 20 km με τον ίππο DOUGLAS και κατέλαβε την 16η θέση ανάμεσα σε 36 αθλητές στην τελική κατάταξη.

Η Ηλέκτρα λατρεύει την ιππασία και ασχολείται πολλά χρόνια με το άθλημα. Σε προηγούμενο αγώνα (ιππικής αντοχής – 20 km) κατάφερε να πάρει την 4η θέση στη τελική κατάταξη και σε αγώνες ιππικής δεξιότητας (Dressage) την 3η, 5η και 6η θέση. Στους αγώνες στις 26–9–2010 πήρε επάξια την 1η θέση στα 20 km φέρνοντας το κύπελλο στον Τάσο Καστάνη που της εμπιστεύτηκε να προπονήσει και να αγωνιστεί με το άλογο του FAITHFUL LOVE (πάντα με τις συμβουλές του φίλου Κώστα Νάκου) και το χρυσό μετάλλιο του αγωνίσματος στην συλλογή της.

Ευχόμαστε στα κορίτσια μας πάντα επιτυχίες, και στον ΟΜΙΛΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ να συνδράμει στην ανάπτυξη του αθλήματος ακόμη περισσότερο.

Απόψεις

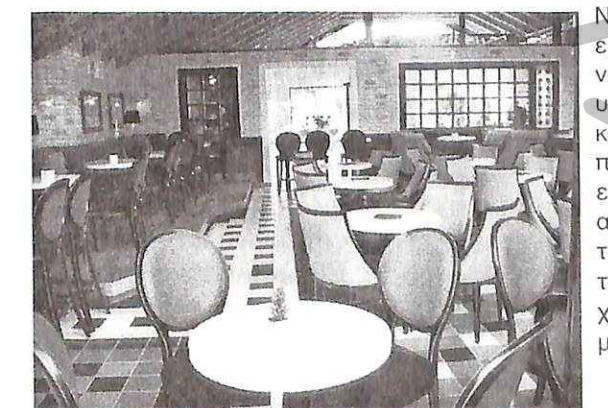
Για το Κληροδοτήμα της Λεπτοκαρυάς Ζαγορίου

Περνώντας προ ημερών από την οδό Μουλαϊμίδου στα Γιάννενα έμεινα έκθαμβη με το αποτέλεσμα των εργασιών στο ακίνητο του Κληροδοτήματος του χωριού μας, της Λεπτοκαρυάς Ζαγορίου, από τον ενοικιαστή του τον κ. Σπύρο Κων. Δούβαλη.

Τίποτα δεν θυμίζει το μουντό κτίσμα της δεκαετίας του '50, στολίδι σωστό τώρα του δρόμου, όπως χαρακτηριστικά μου είπαν και πολλοί από τους γείτονες μαγαζάτορες, που βλέπουν και την όλη αναβάθμιση της περιοχής.

Συνυπολογίζοντας βέβαια εκτός από την αναμόρφωση του κτιρίου και το έσοδο από το ενοίκιο, το οποίο θα μας βοηθήσει να φτιάξουμε το χωριό μας, σύμφωνα και με την βούληση της Ερρικέτης, και όπως ήδη η Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος άρχισε να κάνει φτιάχνοντας το καλντερίμι του Αγίου Νικολάου, η επιλογή της Επιτροπής να ενοικιάσει το ακίνητο φαίνεται ότι ήταν η πιο συμφέρουσα για εμάς γιατί αρχίζουμε να εισπράτουμε ενοίκιο από την πρώτη μέρα και όχι μετά την ... αποπεράτωση των εργασιών του οποιουδήποτε εργολάβου, δεν πάμε ούτε σε εικοσιπενταετές νοίκιασμα του ακινήτου αλλά σε δωδεκαετές, ούτε σε αναμφίβολα τελειώματα της κατασκευής μέσα στα άσχημα χρόνια που περνάμε, αλλά σε μια πολύ καλόγουστη ανακατασκευή του κτιρίου από έναν όπως μαθαίνω εξαιρετικό επιχειρηματία, στον οποίο ειλικρινά ευχόμα-

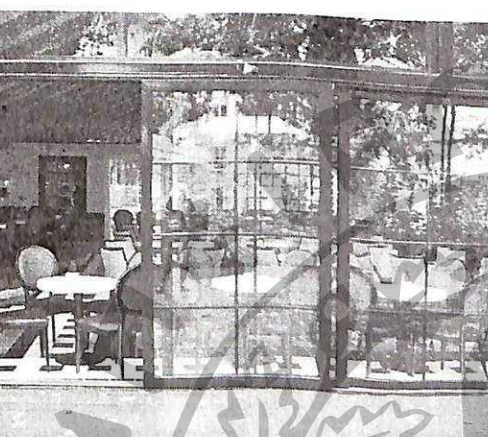

στε την καλύτερη επιτυχία, και να είναι πάντα καλά.

Βέβαια σε όλα αυτά πρέπει να συγχάρω και τον πρόεδρο της Διαχειριστικής Επιτροπής του Κληροδοτήματος τον κ. Γιώργο Τσιμή που στάθηκε απέναντι στην αντίδραση, ευτυχώς λίγων μιν, ιδιαίτερα αντιδραστικών δε, που θέλουν να λέγονται χωριανοί αλλά μέλημά τους είναι να σκάσουν και να βάζουν παγίδες σε οτιδήποτε καλό πάει να γίνει στο χωριό.

Αυτούς που νομίζουν ότι έχουν το αλάθητο, αυτούς που καλυμμένοι κάνουν ερωτήσεις και επερωτήσεις, αυτούς που μένουν άπνοιο σκεπτόμενοι ίντριγκες, λάσπη και μόνιμη άρνηση στα πάντα.

Συγχαρητήρια στον κ. Γιώργο Τσιμή γιατί από όποια θέση και αν ανέλαβε, είτε στο Τοπικό Συμβούλιο, είτε στον Πολιτιστικό Σύλλογο, άφησε πίσω του έργο και μάλιστα έργο ουσίας, όπως η καθαριότητα του χωριού για την οποία έχουν όλοι να λένε, η άμεση λύση όλων των προβλημάτων που ήταν της δικαιοδοσίας του και όχι η μόνιμη αναβολή τους όπως ήμασταν μέχρι την θητεία του μαθημένου η αρχοντιά του και όχι η κακομοιριά, η ταπεινοφροσύνη του και όχι η προβολή του ... εγώ του, η

ασταμάτητη εθελοντική προσφορά του με τις ατελείωτες εργατώρες για το κοινό καλό που δεν είχαμε ποτέ ξαναδεί από άλλους, ανοικτός σε κάθε πρόταση και όχι αρνητής των πάντων, ποτέ με πονηριά στη σκέψη του.

Μαθαίνοντας ότι στις εκλογές του Νοεμβρίου ο αγαπητός Γιώργος δε θα είναι υποψήφιος για το Τ.Σ. και χωρίς να θέλω να υποβαθμίσω τις άλλες υποψηφιότητες θα ήθελα να τον καρακαλέσω να το ξανασκεφτεί, γιατί πιστεύω ότι είναι από τους λίγους εργάτες της Αυτοδιοίκησης που ασχολούνται χωρίς όφελος και όχι για την προβολή τους, για την πρόοδο του χωριού, και είναι απαραίτητος στο χωριό μας τουλάχιστον για την επόμενη θητεία.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Χρυσάνθη Αποστόλου

Ημερίδα στίβου στο «Γκράτζιο» Αθλητικό Κέντρο Ελαφοτόπου τον Αύγουστο

Ο Αθλητικός σύλλογος Ελαφοτόπου έχει καθιερώσει τα τελευταία χρόνια «τα Γκράτζια» δηλ. αγώνες στίβου στη μνήμη των πρωταθλητών αδελφών Γκράτζιο.

Μετά το γλέντι κι το ξενύχτι του 3ήμερου πανηγυριού έρχεται και το ωραίο αυτό αθλητικό αντάμωμα. Το περιμένουν όλοι με χαρά αφού συμμετέχουν παιδιά από 2-12 και πλέον ετών.

Τα «Γκράτζια» γίνονται κάθε δύο χρόνια. Φέτος δεν ήταν η σειρά τους. Αυτό όμως δεν εμπόδισε τα παιδάκια που το καλοκαίρι γεμίζουν το γήπεδο και το μεσοχώρι του Τσερβαριού, να προπονούνται κάθε

Η Αμαλίτσα στο βάθρο με τους μικρούς φίλους της

απόγευμα με τον ακούραστο μεγάλο «φίλο» της τον γυμναστή **Ηρακλή Τζόκα**.

Για να τα ευχαριστήσουν οργάνωσαν φέτος μια ημερίδα στίβου. Γέμισε το γήπεδο από μικρούς και μεγάλους 30-40 παιδιά και αρκετά μεγαλύτερα. Δεν έλειψαν κι οι παπουδες κι οι γιαγιάδες.

Πανέτοιμο το γήπεδο οι διάδρομοι, το βάθρο, κι οι καρδούλες με τα σορτσάκια και τα Τσερβαριώτικα μπλουζάκια να χοροπηδούν. Ήταν χάρμα να βλέπεις τα τρίχρονα και τετράχρονα να τρέχουν.

Μ' αγάπη κοντά τους οι γυμναστές Ρέα Γκράτζιο κι ο Ηρακλής τα φρόντισαν όλα. Κι ήταν συγκινητικό να καμαρώνουν με τα μετάλλια στο βάθρο τα «άγουρα» αλλά και τα μεγαλύτερα.

Η Αμαλίτσα Δούφλια, δισεγγονή της Θηρεσίας Τότσκα, ανέβηκε πάλι στο βάθρο μαζί με το Φωκά Αναγνωστόπουλο και τον Βασίλη Καπογιάννη.

Άλλωστε γι' αυτό έρχεται κάθε χρόνο απ' τη Θεσ/νικη. Καμάρωναν γονείς και χωριανοί.

Το μεγαλύτερο κίνητρο να περάσουν τα παιδιά το καλοκαίρι στο χωριό. Στιγμές ωραίες, όπως των τριών εφήβων που τερμάτισαν αγκαλιασμένοι, ξεωρίζουν από ανούσιες εκδηλώσεις και δημιουργούν μυριάκριβα βιώματα στις παιδικές καρδιές.

Και του χρόνου παιδιά πάλι όλα εκεί, να σας χαρούμε. Συγχαρητήρια στους διοργανωτές και στους άλλους τους «αφιερωμένους» που τους τρώει ο ήλιος καθημερινά στο γήπεδο.

Δική σας
Ελένη Οικονομίδου - Δούβαλη

ΣΕΛΙΔΑ 21

A black and white portrait of a man in a military uniform. He is wearing a dark jacket with epaulettes on his shoulders and a sash across his chest. He has a serious expression and is looking slightly to the right. The background is dark and textured.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ**ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ**

– Η Ευαγγελία Βακόλα για τις ανάγκες της εκκλησίας του χωριού μας, εις μνήμην του συζύγου της Ματθαίου Βακόλα, των πεθερικών της Χαρίση και Όλγας και των γονιών της Ανδρέα και Ζωίτσας πρόσφερε το ποσό των 250 ευρώ.

– Ο Μηνάς Βακόλας εις μνήμην των γονιών του Χαρίση και Όλγας πρόσφερε το ποσό των 30 ευρώ.

Η εκκλησιαστική επιτροπή ευχαριστεί θερμά.

ΒΙΤΣΑ

Δωρεά εις μνήμην

– Εις μνήμην του αγαπητού μας Ανδρέα Αμβράζη η οικογένεια Δημητρίου Σάρρου προσέφερε χρηματικό ποσό διά τις ανάγκες του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Κάτω Βίτσας.

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

– Η Ελένη Παρλοπούλου στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη αντί μνημοσύνου στη γενέτειρά του εδώρησε στο παρεκκλήσι Μεταμόρφωση του Σωτήρος ένα καινούριο αναλόγιο ψάλτη.

Λεοντίδης Βασίλειος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ**ΕΥΡΩ 50**

Ατζεμπούλου Αικατερίνη
Κούπαρης Κίμων
Τσουμάνης Άρης
Παπαναστασίου Γαβριήλ
Σκαμνέλος Βασίλης

ΕΥΡΩ 40

Ρούντος Αντώνης

ΕΥΡΩ 35

Χριστοδούλου Ελευθέριος
Καραβίδας Αθανάσιος
Καλτσούνη Ειρήνη

ΕΥΡΩ 30

Θεοδοσίου Ευγενούλα

ΕΥΡΩ 20

Κικόπουλος Μενέλαος
Ζαχαρέας Ευστράτιος
Μαβίδης Πάρης
Μουσαφίρης Τάκης
Ζαμπάκορας Σωτήριος
Βούρβου Φωτεινή
Παναγιώτου - Τέφα Φωτεινή
Σταθάτου Φερενίκη
Τσούγιας Μάξιμος
Χρυσόφάκης Μάνθος
Ζήση Ελένη
Ζήσης Γεώργιος
Πιτσελού Χριστίνα
Μπέλλου Ειρήνη
Τσούγιας Μάξιμος
Καρακώστα - Ράπη Ευγενία
Ιγνατιάδης Γιώργος
Πατσιά Βασιλική
Μουδόπουλος Σταύρος
Μουδόπουλος Χαρίλαος
Μπάτας Σπυρίδων

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Το Περιοδικό μας στα τριάντα τόσα χρόνια της ζωής του, για πρώτη φορά αντιμετωπίζει οικονομικό πρόβλημα λόγω της γενικής οικονομικής δυσπραγίας, που αναπόφευκτα σαν αποτέλεσμα είχε και την αύξηση των λειτουργικών εξόδων της έκδοσής του.

Έτσι, όπως κάθε χρόνο και φέτος στα τελευταία τεύχη του Περιοδικού όσοι οφείλουν τη συνδρομή δύο ετών και άνω θα λάβουν σχετική υπενθύμιση. Ζητούμε συγνώμη, αλλά όπως γνωρίζετε το Περιοδικό κυκλοφορεί αποκλειστικά με τη στήριξη των συνδρομητών του. Οι δε απλήρωτες συνδρομές φτάνουν το ποσό των 10.000 Ε.

Γι' αυτό:

Κάνουμε έκκληση προς όλους όσους έχουν την οικονομική δυνατότητα ανάλογα με αυτήν να συνδράμουν στην απρόσκοπτη έκδοση του Περιοδικού, καθέτοντας μια **έκτακτη εισφορά**, έτσι ώστε να συνεχίσει την αναντικατάστατη προσφορά του στη στήριξη και προβολή του Ζαγοριού μας στους χαλεπούς καιρούς που βιώνει.

Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ

και η Συντακτική Επιτροπή του Περιοδικού

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ PARNASSOS LITERARY SOCIETY

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἡ Νυκτερινή Σχολή τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσός σᾶς προσκαλεῖ σὲ ἐκδήλωση ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, τὸ **Σάββατο 23 Ὀκτωβρίου 2010 καὶ ὥρα 7.30 μ.μ.**, στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Συλλόγου.

Συμμετέχει ὁ Πολιτιστικὸς Σύνδεσμος Ζαγορισίων Ἰωαννίνων (ἔτος ἰδρύσεως 1917), μὲ μουσικὸ πρόγραμμα.

Προλογικοὶ χαιρετισμοὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Ὁμοτ. Καθηγητὴ Ἰωάννη Μαρκαντώνη καὶ τὸν Ἐφορο τῆς Σχολῆς Χρήστο Παπαδόπουλο, Ἐπιτ. Πάρεδρο τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου.

Ὁμιλητές: Ἐλένη Δούβλη, ἐκπαιδευτικός - λογοτέχνης, μὲ θέμα: «Ἡ γυναίκα τῆς Πίνδου» καὶ Βασίλειος Κωνσταντινόπουλος, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Εἰδικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου, μὲ θέμα: «Οἱ θυσίες τῶν Ἑπειρωτῶν κατὰ τὴ γερμανικὴ κατοχὴ, μέσα ἀπὸ τὰ γερμανικὰ ἀρχεῖα».

Θὰ ἀκολουθήσῃ προβολὴ ὀλιγόλεπτης ταινίας μὲ θέμα: «Μαρτυρικὰ χωριά».

Ἡ ἐκδήλωση θα κλείσῃ μὲ χοροὺς καὶ τραγούδια τῆς περιοχῆς Ζαγορίου καὶ παράλληλη προβολὴ φωτογραφιῶν.

το ΖΑΓΟΡΙ μας

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΕΤΟΣ 1978
★

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ι.Λ.Ε.Ζ.

**Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΕΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

★

**ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

ΓΚΕΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ
Πρόεδρος
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟ
Α' Αντιπρόεδρος
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑ
Β' Αντιπρόεδρος
ΤΖΙΟΒΑ ΒΑΣΙΛΗ
Γεν. Γραμματέα
ΤΣΕΚΟΥΡΑ ΙΩΑΝΝΗ
Ταμία
ΚΥΡΙΑΖΗ ΚΑΛΛΥ
Μέλος
ΖΑΧΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟ
Μέλος

Αριστίνδην μέλη:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΒΑΚΑΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΡΕΜΟΥ-ΤΣΟΥΠΗ ΜΑΡΙΑ
ΣΚΟΥΡΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΥΦΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

★

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44
και στο Μυροπολείο
ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ
Λόρδου Βύρωνος 21
Τηλ. 26510 26266
Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 20 ΕΥΡΩ
Ευρώπης 40 ΕΥΡΩ
Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

**ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ
ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ**

★

Τυπογραφεία:

Μ. ΔΟΥΒΛΗ - Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπερή)
Τηλ. 26510 20544 - 26510 27845
Ιωάννινα 454 44